

p. 6

Obres L9

Tall de trànsit de 20 mesos a Mandri

p. 12

Patrimoni del barri

Tanca l'emblemàtic bar Josean de Vallvidrera

p. 16

Reportatge

El periodisme cooperatiu, orígens i revitalització

p. 23

Premi Josep Pla

El sarrianenc Jaume Clotet s'alça amb el guardó

p. 6



El preu del lloguer, pels núvols



YADEA

ELECTRIC MOTORCYCLES



motosturó

PROVA ELS MODELS ELECTRICS
RESERVA AL  93 452 45 39

VIDRES I
TANCAMENTS
D'ALUMINI I PVC
A SARRIÀ

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA

ALUSPAI
PROJECTES I SOLUCIONS D'ESPAYS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com



Vols fer una festa i no saps on?

Estàs a casa teva! (nelegem nosaltres)

Festes Privades

Nota79 • C/ Vallirana 79
(Entre Plaça Molina i Plaça Lesseps)

Tel. 669 893 140

  **Nota79**
BARCELONA LIVE MUSIC BAR



Oralità ODONTOLOGIA I
MEDICINA ORAL

Cuidem del teu somriure,
cuidem de tu

APROPA'T I CONEIX-NOS

Visita i diagnòstic sense compromís



 C/Vallirana 28  937 978 493

**El millor servei,
a les millors
marques.**

MÉS DE 49 ANYS FENT BARRI!

Flis Flas
HONDA | SEGWAY | SILENCE | ZONTES



Aribau, 278
93 209 97 97

Servei Tècnic:
Plaça Cardona, 11



Baló Intragàstric Endoscòpic

El Baló Intragàstric consisteix en la introducció a l'estómac d'un globus suau, expansible i resistent de silicona, que es col·loca endoscòpicament i es deixa flotant lliurement dins l'estómac, provocant la sensació de plenitud i sacietat que facilita el seguiment d'una pauta nutricional i dietètica establerta.

El gran valor d'aquest procediment és que obliga a regular la quantitat d'ingesta, evitant que es mengi en excés i ajudant a seguir una reeducació dietètica per adquirir uns hàbits dietètics i nutricionals adequats que, a més d'aconseguir perdre pes, facilitin continuar mantenint el pes perdut una vegada retirat el baló.

Finançament a 24 mesos sense cost

4800 €

200 €/mes (24 mesos)

Promoció vàlida fins a 31-03-2024

Som especialistes en Baló Intragàstric a Barcelona



Clínica ServiDigest
CENTRE MEDICOQUIRÚRGIC

APARELL DIGESTIU, METABOLISME, NUTRICIÓ I OBESITAT



més informació a www.servidigest.com

Balmes, 334 08006 - BARCELONA

935 450 990 - 934 153 464

Fins al 8 de febrer del 2024

GENER

FINS AL 9 DE FEBRER

Exposició: **Les meves aquarel·les**, amb Anna Masana.
Casal de Can Fàbregas
c/ Pere Figuera i Serra, 1

11 DIJOUS

▶ 18.30 h
Inauguració de l'exposició:
Color i silenci, amb Antoni Subirats. Fins el 26 gener
Centre Cívic Can Castelló
c/ Can Castelló, 1 - 7
▶ 19 h
Conta'm una òpera: **Carmen**, amb Maria José Anglès
Centre Cívic Pere Pruna
c/ Ganduxer, 130

▶ 20 h
Gregorià. Concert solista comentat, per Marc Vilajuana
Casa del Silenci
c/ Manacor, 1
Aportació: 10 €
▶ 20.30 h
Teatre: **Comèdia Negra. Una comèdia a les fosques**
Teatre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8
Entrada Genera: 15 €

12 DIVENDRES

▶ 17.30 h
Dibuixem a cegues
Centre Cívic L'Elèctric
ctra. de Sant Cugat, km 6,5
▶ 18.30 h
El cel de les Canàries i els seus observatoris astronòmics: per què són tan especials?, amb David Nespral
Centre Cívic Vil·la Urània
c/ Saragossa, 29
▶ 19 h
L'imperdible del divendres:
Fragmentos de una loca
Casa Orlandai
c/ Jaume Piquet, 23
Preu: 3.10 €

13 DISSABTE

▶ 10.30 a 11:30 h
Capsules sensorials per nadons, amb el col·lectiu La Valenta
Fins a 3 anys
Casa Orlandai
Preu: 4.51 €

▶ 12.30 h
Inauguració d'exposició:
Blau cel, amb Núria Cintero
Centre Cívic Pere Pruna
c/ Ganduxer, 130
▶ 17.30 h i diumenge 14
Teatre: **L'Estel de Natzaret**
Teatre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8
▶ 18 h
Cicle L'Aixopluc: **Universos de Laura Valls**, acompanyada pel guitarrista Nico Pérez.
Centre Cívic Vil·la Urània

14 DIUMENGE

▶ 10 a 14 h
Celebració de Sant Antoni Abat. Benedicció dels animals i cantada de la Coral del Bosc.
Santa Maria de Vallvidrera
▶ 19 h
Concert dels alumnes de cant i piano d'**Eugenia Crispin Vocal Studio**.
Nota79
c/ Vallirana 79
Preu: 10 € taquilla

15 DILLUNS

▶ 17 h
Conferència: **Bedřich Smetana, el pare de la música txeca**, amb Joan Vives Bellalta, divulgador musical.
Auditori Joan XXIII, ICCIC
Via Augusta, 205
Preu: 5 €
▶ 19 h
Festival Z: **Albert López - Esmuc**
Casa Orlandai

16 DIMARTS

▶ 17.30 h
Lletra petita: **Casos e cousas**
Biblioteca de Sant Gervasi
▶ 19 h
Ecodiàlegs: **Ésser humà i natura a l'antiga Grècia**, amb Clara Montaner i Ignacio Marcio.
Casa Orlandai
Preu: 3.10

17 DIMECRES

▶ 17 h
Cine: **Notting Hill**, amb Julia Roberts i Hugh Grant.
Llar Mn. Lluís Vidal
c/ Bigai, 12

▶ 18.30 h
"La Beneta". Projecte de relleu agrari, amb Marta Valls, Pepe González i Gemma Raventós
Centre Cívic Can Castelló
▶ 19 h
Xerrada: **150 anys de la batalla a Sarrià**, amb Alex Pocino i Jesús Mestre.
Casa Orlandai

18 DIJOUS

▶ 17.30 a 19 h
Espai jove: **Fotografia amb el mòbil**
Centre Cívic L'Elèctric
▶ 18 h
Coll d'hivern a punt de mitja amb agulles circulars, amb Lalanalú
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 19 h
Música Z: **Muleres**
Centre Cívic Pere Pruna
▶ 20.30 h
Clare and the Noise, amb Clare Baker.
Nota79
Entrades: 12 €

19 DIVENDRES

▶ 17.30 a 19 h
Mini-elèctric: **Peques en moviment**, amb Gisela Navoni i Alejandro González.
Centre Cívic L'Elèctric
▶ 19 i 20 h
Observacions astronòmiques d'hivern. A càrrec d'As-troBarcelona
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 19.30 h
Rafa Roca, piano. Repertori: **El Camí a la Cimera**
Jardí dels Tarongers
c/ de la Ràbida, 5
Concert a la sala Vila Arrufat
Aportació 10€
▶ 19.30 h i dissabte 20 19 h
Teatre: **Una visita inesperada**, amb Bateguem.
Teatre de Sarrià
Entrada general: 10 €
▶ 20 h
Entorn de la guitarra: **Cinema amore mio**, amb Laetitia Barbera, mandolina i Raúl Sandín, guitarra
Centre Cívic Pere Pruna

20 DISSABTE

▶ 12 h
Matinal Familiar: **Liu**, contes, amb la Cia. Llavors.
+ 3 anys
Casa Orlandai
Preu: 3,10 €
▶ 12 h.
Femení i singulars. Conferència de Victòria Palma
Casa del Silenci
c/ Manacor, 1
▶ 18 h
Concerts a L'Aixopluc: **La Fresca - Júlia Cruz Sesé**
Centre Cívic Vil·la Urània

21 DIUMENGE

▶ 18 h
Dansa: **El Trencanous**
Teatre de Sarrià
Entrada general: 15 €
Associades al Centre de Sarrià: 12 €

DEL 22 DE GENER AL 5 DE FEBRER

Activitat familiar: **Intercanvi de disfresses**
Centre Cívic Vallvidrera
c/ d'Elisa Moragas i Badia, 34

22 DILLUNS

▶ 17 h
Conferència: **Giacomo Puccini, el darrer operista legndari**, amb Joan Vives Bellalta
Auditori Joan XXIII, ICCIC
Preu: 5 €
▶ 18 h
Espectacle d'art i ciència: **The Atom Journey (Un viatge atòmic)**.
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 18.30 h
Cuida la teva microbiota i salut intestinal, amb Vanessa Nuñez
Centre Cívic Can Castelló
▶ 19.30 h
Òpera entre bambolines: **Un ballo in maschera, de G. Verdi**
Casa Orlandai
Preu: 4.60 €

23 DIMARTS

▶ 7 h
Ens expliquen: **Història de la matemàtica**, Segona part, amb Cesar Ramon.

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat



Casal Sant Ildefons
▶ 18.30 h
Club de lectura temàtica: **A la recerca del lotus**, de Charmian Clift. Imparteix Anna Arranz.
Llibreria Casa Usher
c/ Santaló 79
Preu: 5 €
▶ 19.30 h
Aires poètics: **Roberto Juarroz**, amb Marc Caellas i Susana Sánchez.
Casa Orlandai
Preu: 3.10 €
▶ 20 h
Òpera: Bottega d'òpera de l'ESMUC: **Babel 46**, de Xavier Montsalvatge.
Teatre de Sarrià
Entrada general: 15 €

24 DIMECRES

▶ 18.30 h
T'interessa: **Josep Piqué, artista polièdric**, amb Carme Puyol i Cristina Vilardell, **Biblioteca Clarà**
c/ Doctor Carulla, 22-24
▶ 19.30 h
Cafès literaris: **Maria o el món contra les dones** (1798)
Casa Orlandai
Preu: 3.10 €

25 DIJOUS

▶ 17 h
Xerrada: **Cercle del diàleg 1**, amb Maria Roca.
Casal de Can Fàbregas

▶ 17.30 a 20 h
Dijous dinàmics: **Pintem el futbolí**.
Espai Jove Casa Sagnier
c/ Brusi, 61
▶ 17.30 h
Cos i espai. **Dansa en família**, amb Aina de Gispert. + 4 anys.
Casal de barri Can Rectoret
c/ de la Via Làctia, 4
▶ 19 h
Club de lectura de no-ficció: **El temps de la promesa**, de Marina Garcés, amb presència de l'autora.
Llibreria Casa Usher
Preu: 5 €

26 DIVENDRES

▶ 16.45 h
Activitat familiar: **Fem supra-reciclatge (upcycling) amb lones**
Centre Cívic Vallvidrera
▶ 17 h
Espectacle familiar: **L'illa dels ocells. L'Eli i altres contes**.
Centre Cívic L'Elèctric
▶ 18 h
Xerrada: **Memòria del nostre barri**. Tens fotografies dels inicis del barri?
Casal de barri Can Rectoret
▶ 19 h
L'imperdible. Itinerari artístic: **Corre'art Kmzero**
Organitza: Comissió de les Festes de Sant Vicenç
Casa Orlandai
▶ 19 h
Música Z: **Paula Piñero & Sandra Kellan**
Centre Cívic Pere Pruna
▶ 19 h
Sessió doble. **Microteatre**.
Centre Cívic Can Castelló
▶ 20 h
Concert Música Z: **Potenza Quartet**
Centre Cívic Vallvidrera

27 DISSABTE

▶ 9.30 h
Caminada pels boscos de Vallvidrera, amb Rafa López Martín.
Activitat compartida amb
Centre Cívic L'Elèctric, **Centre Cívic Vallvidrera** i **Casal de barri Can Rectoret**

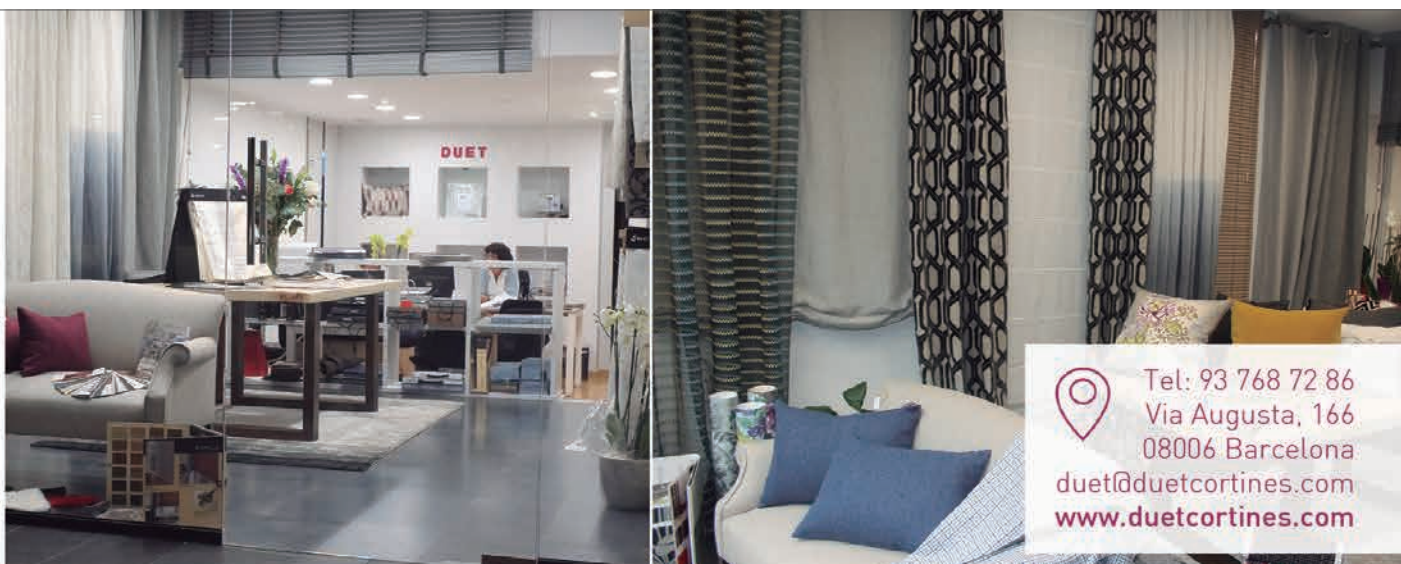


**DUET
CORTINES**

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquetos
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaidis
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació



Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

► 11 h
Mitjons d'hivern, amb Lady Crochet.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 18 h
Cicle concerts a L'Aixopluc:
Pureleir, amb Abraham Lojo i Carlos Pérez
Centre Cívic Vil·la Urània

DEL 29 DE GENER AL 17 DE FEBRER

Exposició: **Contra vent i marera**, amb Aministia Internacional
Centre Cívic L'Elèctric

29 DILLUNS

► 18 h
Ciència per retrocedir en el temps, amb Mireia Ortega
Centre Cívic Vil·la Urània
► 19 h

Club de lectura de narrativa:
La veritat no està escrita, amb l'autora **Lolita Bosch**.
Llibreria Casa Usher
Preu: 5 €

► 19 h
Teixint sabiesa, descobrint sabers: **De la lliada: aqueus i hereus**, amb Lluís Bordas
Casa Orlandai

30 DIMARTS

► 17 h
Ens expliquen: **Greixos bons i greixos dolents**, amb Josep Pont.
Casal Sant Ildefons

► 17.30 h
Espectacle familiar. Contacontes: **Per carnaval tot es pot contar**, amb Laura Asensio. + 4 anys.
Centre Cívic Can Castelló

► 18 h
Xerrada: **Prevençió i detecció de l'abús sexual infantil**, amb Fàtima Balde
Centre Cívic Vil·la Urània
► 18.30 h
Xerrada: **La psicologia del color**, amb Gemma Fradera
Centre Cívic Vil·la Urània

31 DIMECRES

► 18 h
Espeleologia: **El misteriós món subterrani**, amb Patrícia

Rovira
Centre Cívic Vallvidrera
► 18.30 h
La influència del jazz, el tango, el bolero i l'havanera a la música clàssica, amb Valeri Cabós
Centre Cívic Can Castelló
► 19 h

Les Veus de la República:
El dret a la pau. Com anar més enllà de la violència en el conflicte Palestina-Israel?

amb: Mohamad Bitari, Paula Kuffer i Xesco Reverter.
Modera: Elsa Corominas
Casa Orlandai

► 19 h
Club de lectura de narrativa:
555 d'Hélène Gestern.
Llibreria Casa Usher
Preu: 5 €

FEBRER

1 DIJOUS

► 20 h
Música: **Recital de piano. Obres de Chopin, Debussy, Rachmaninov i Liszt**, amb Iveta Frontela.
Teatre de Sarrià
Entrada general: 20 €

2 DIVENDRES

► 16.30 h
Estampació botànica
Centre Cívic Vil·la Urània
► 18 h
Inauguració de l'exposició: **El projecte Collserola Verda**.

Del 2 al 29 de febrer
Centre Cívic Vallvidrera
► 18.30 h
Teatre: **Adventures of Nicole**, amb Blue Book Theatre Company.
Centre Cívic Can Castelló

► 19 h
Calima, amb Alvaro Imperial (guitarra), Txema Riera (Hammond) i Lluís Naval (bateria).
Centre Cívic L'Elèctric
► 19.30 h

Arabela de Miguel Robledo, violí i Claudia Fernández, piano
Jardí dels Tarongers
Aportació 10€

► 20 h
Concert Música Z: **Sessió de Live Coding**.

Centre Cívic Vallvidrera
► 20 h
Cant per a tothom: **Música moderna a cappella**, a càrrec d'En Clau Vocal.
Centre Cívic Pere Pruna

4 DIUMENGE

► 18 h
Teatre: **He mort el pop**. Per commemorar els 100 anys de la mort d'Àngel Guimerà.
Teatre de Sarrià
Entrada general: 15 €

5 DILLUNS

► 17 h
Conferència: **Per què les persones voten el que voten?**, amb Joaquim Colominas Ferran, professor de Ciència política
Auditori Joan XXIII, ICCIC
Preu: 5 €

► 19.30 h
Festival Z: **Combo de Pedagogia**, amb Nora Torné (veu), Maciel Maure (guitarra), Clàudia Tresserras (bateria)
Casa Orlandai

6 DIMARTS

► 17 h
Ens expliquen: **Què és la fibromiàlgia?** Amb Raquel Tomàs
Casal Sant Ildefons

7 DIMECRES

► 10 h
Xerrada: **La gestió de les emocions**.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 17 h
Xerrada: **Acompanyament de rabietes**, amb M^a José Rot, d'Inimba Maternidad
Centre Cívic Vallvidrera
► 18 h
Els colors de l'hidrogen: l'alternativa energètica verda i eficient, amb Xavier Giménez Font.
Centre Cívic Vil·la Urània

DEL 8 AL 14 DE FEBRER
Carnaval de Sarrià 2024

VIST AL TWITTER



Eduard
(@imedwarch)

1921 - La Gasetta de Sarrià

“Sarrià, esclavitzada, encadenada, no tindrà els braços lliures per la defensa de la llibertat de Catalunya el dia que en serà l'hora.”
Premonitori?.

CATALANITAT CONTRA CENTRALITIS. — Sarrià defensa un punt de vista català i modern contra els agregacionistes que defensen un punt de vista centralista endarrerit. L'espanyolitis aguda dels defensors de l'assassinat de Sarrià ha de trobar l'antidot amb la protesta de tots els patriotes de Catalunya.

EL CIUTADÀ LLIBRE I LA VILA ESCLAVA. — El ciutadà lliure de la lliure Barcelona, alcalde major, defensa l'agregament. No el podem pas lloar els sarrià-necs esclaus de la vila esclava. Sarrià, esclavitzada, encadenada, no tindrà els braços lliures per la defensa de la llibertat de Catalunya el dia que en serà l'hora.



Assís
(@CentreAssis)

Un any més, de la mà del CAP Sarrià hem organitzat la campanya de vacunació contra la grip i la covid-19 per a les persones en situació de sensellar que acompanyem. Gràcies per fer-ho possible!



Històries de Barcelona
(@historiesdebcn)

Aquesta és Mercè Rodoreda, asseguda al mateix pati on avui (30/11/2023) circulaven els Mossos amb una gàbia. La finca que ara es coneix com 'La Ruïna' havia estat propietat del seu fill, Jordi Gurguà i Rodoreda, que va obrir-hi una escola bressol.



www.diarieljardi.cat

El més vist l'últim mes

1
L'especulació immobiliària fa tancar el bar Josean de Vallvidrera

2
Rosalía vol viure a Vallvidrera

3
Una fuga d'aigua a Iradier trenca els vidres de la UIC i inunda l'edifici

REBAIXES



scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
teràpèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

LLENCERIA PER A PRÒTESIS



C/ d'Armon, 6 Telèfon: 93 667 83 90

Llogar un pis ja costa de mitjana 1.668 euros a Sarrià-Sant Gervasi

EL JARDÍ

Sarrià-Sant Gervasi continua liderant la pujada del preu del lloguer a la ciutat amb un nou màxim històric. L'escalada sense precedents del preu del lloguer a Catalunya i especialment a Barcelona, s'ha fet notar amb una pujada del 7,4% del cost dels pisos entre el juliol i el setembre del 2023 al districte. Segons dades de l'Incasòl, llogar un pis avui a Sarrià-Sant Gervasi ja costa 1.668 euros de mitjana, quan el març del 2023 en costava 1.384, uns 300 euros menys.

Això, quan el salari mínim interprofessional a l'Estat està congelat en els 1.080 euros, i Barcelona ha passat de tenir un lloguer mitjà de 681 euros el 2013, a un de 1.171 euros el 2023. Entre una xifra i l'altra només hi ha deu anys de diferència, a més d'una pandèmia i una crisi social encara latent, entre altres raons per les dificultats de l'accés a l'habitatge, un dret universal que

fa anys que no està garantit per a tothom. Mentre la Generalitat espera que el govern espanyol l'autoritzi a posar un topall al cost dels lloguers, els grans propietaris s'afanyen a augmentar els preus.

Les Corts, l'Eixample i Gràcia van per darrere en el preu dels lloguers més cars

A Barcelona, des de l'estiu del 2022 el preu del lloguer supera el llindar dels 1.000 euros, i des de principis del 2023 supera el salari mínim. Les Corts, on el preu del lloguer costa de mitjana 1.363 euros al mes; l'Eixample, amb 1.292 euros, i Gràcia, amb 1.148 euros, són els tres districtes que se situen per darrere de Sarrià-Sant Gervasi amb un cost més elevat dels pisos. Després ve Sant Martí, amb 1.138 euros; Ciutat Vella, amb 1.104 euros, i Sants-Montjuïc, amb 1.027 euros. Per sota dels 1.000



© Mireia Monjo

euros de mitjana només es troben Sant Andreu (940 euros), Horta-Guinardó (922 euros) i Nou Barris, on el cost mitjà d'un lloguer és de 804 euros.

La ciutat de Sant Cugat del Vallès,

però, continua sent la que té els lloguers més cars: 1.499 euros mensuals de mitjana. Una dada inferior, això sí, al que es paga per un pis a Sarrià-Sant Gervasi. ■

Les obres de l'L9 obliguen a tallar el trànsit a Mandri més d'un any i mig



© Laia Melero

SERGI ALEMANY

Incomunicat per les obres de l'L9 i L10 del metro. Així és com ha quedat el trànsit de vehicles entre el carrer Mandri i el passeig de la Bonanova des del 9 de gener, i serà així, almenys, fins al segon trimestre del 2025. És la previsió que fa el departament de Territori, que setmanes enrere es va reunir amb els veïns afectats de la zona. Més d'un any i mig en què el veïnat haurà de conviure

amb aquest tall de circulació que farà que molts conductors hagin de buscar alternatives com el carrer Ganduxer per desplaçar-se des de o cap a la ronda General Mitre.

L'inici de la segona fase -el vestíbul- de la futura estació de Mandri de les línies 9 i 10 del metro, és el que ha implicat desplaçar els panells acústics envolten l'obra fins a tocar de la vorera. Els vianants sí que podran circular de

Mandri cap al passeig de la Bonanova i a la inversa, però no els vehicles. Només aquells veïns que hagin d'accedir al pàrquing privat situat als baixos de Mandri, 66, podran fer ús d'un carril habilitat per a l'entrada i sortida de vehicles, però en cap cas l'accés es podrà fer des del passeig de la Bonanova.

Ganduxer notará les obres

Els carrers Maó i Bigai, a banda de Ganduxer, seran els que més notaran l'augment del trànsit. Les línies d'autobús 70, V11, V13 i N8 també veuran modificat en part el seu recorregut per aquesta nova fase de l'obra, que s'inicia un cop el pou de Mandri ja s'ha executat al 100%. La tuneladora que avança pel subsol del districte -al juliol va arribar a la Via Augusta, on hi haurà la futura estació de Sarrià- està previst que arribi cap a l'abril d'aquest any a l'altura Mandri, on Territori ha explicat que la màquina s'aturarà un temps indefinit per tasques de manteniment, abans de continuar perforant camí cap a les futures estacions del Putxet i la plaça Lesseps.

La previsió de la Generalitat per a la posada en marxa de les estacions de Sarrià i Mandri de l'L9 i L'10, continua sent l'any 2027, mentre que la del Putxet no estarà llesta abans del 2029. ■

L'Ajuntament estudia endarrerir la unió del tramvia per la Diagonal

EL JARDÍ

La unió del tramvia per la Diagonal, que ha d'incorporar parades a l'altura de Balmes i Casanova, continua sense data. El projecte, que compta amb el suport a l'Ajuntament de BComú i ERC i el vot contrari de Junts, el PP i Vox, està pendent d'iniciar la segona fase entre Verdaguer i Francesc Macià, però abans el govern de Jaume Collboni ha dit que vol "avaluar bé" si les obres són compatibles amb les que s'han iniciat aquest gener a la mateixa zona -Francesc Macià- per perllongar la línia 8 dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) entre les estacions de plaça Espanya i Gràcia. Tot i aquest possible endarreriment, la tinent d'alcaldia d'Urbanisme, Laia Bonet, va assegurar fa uns dies que a connexió del tramvia "es farà" i va insistir que el PSC defensa que s'executi per la Diagonal. ■



Persones disposades a transformar el món



JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi



Portes Obertes
Inscriu-t'hi!

93 602 30 00 www.santignasi.fje.edu

Residencial Augusta Park

C/ Copèrnic, 30-32
08021 Barcelona

93 362 49 10

informacio@residencialaugustapark.com



Garantia de seguretat Covid-19 

Residencial Bellesguard Park

C/ Veleta d'Arquer, 30-34
08017 Barcelona

93 254 05 70

reservas@bellesguardpark.com



- Test antigens ràpid
- Sistemes d'higiene
- Programes de vacunació
- Controls de nous residents
- Programes de visites familiars

Un servei residencial de luxe ★★★★★

- Servei sanitari
- Piscina d'hidromassatge
- Animació sociocultural
- Perruqueria
- Restaurant amb cuina pròpia
- Servei religiós



El govern de Collboni es compromet a redactar un projecte per a les casetes d'Hort de la Vila de Sarrià



© Laia Melero

SERGI ALEMANY

El PSC s'ha compromès a deixar redactat un projecte per a les casetes del carrer Hort de la Vila de Sarrià pel pròxim mandat. És només un primer pas en un llarg camí que encara falta per recórrer, però les històriques edificacions del 1866 a Hort de la Vila 27-29 podrien acabar aquest mandat municipal, el maig del 2027, tenint un projecte executiu fet per tirar endavant per part del pròxim alcalde o alcaldessa de Barcelona. És el que reclamava un prec de Barcelona en Comú presentat al Consell Plenari de Sarrià-Sant Gervasi del 4 de desembre, que el govern de Districte va aprovar.

Segons va dir el conseller del PSC Blas Navalón, existeix un "compromís polític" de creure en les casetes del

carrer Hort de la Vila com a equipament juvenil. Un projecte executiu que es tiraria endavant "amb els joves de Sarrià-Sant Gervasi". Es tracta de dues casetes actualment de titularitat municipal, molt estimades pels sarrianencs en ser considerades dels últims exemplars de masies urbanes i de l'arquitectura tradicional emprada a Sarrià.

Un record del patrimoni rural sarrianenc amenaçat d'enderroc

Les casetes d'Hort de la Vila, antic habitatge i taller del pintor uruguaià mundialment reconegut Joaquín Torres García (1874-1949), van ser ocupades durant set anys, del 2003 al 2010, i a posteriori d'un desallotjament van quedar buides fins al 2015, quan un grup de joves va tornar a ocupar l'espai, aquesta

vegada per convertir-lo en l'Ateneu Popular de Sarrià, fins que la matinada del 29 de març del 2018 van ser incendiades per l'extrema dreta, que va reivindicar de manera anònima l'atac dibuixant esvàstiques. En aquells moments, l'Ajuntament de BComú es va plantejar enderrocar-les, i finalment ho va fer de forma parcial. Del 2007 al 2011, sota l'alcaldia del socialista Jordi Hereu, l'enderroc ja havia planejat sobre les casetes de l'Hort de la Vila, però com és tradició a Sarrià el moviment veïnal va

fer pressió per evitar perdre una part de la memòria del barri. Després de l'atac feixista del 2018 els partits polítics, entre ells el PSC, van arribar a un consens per recuperar les casetes pel barri.

Intercanvi de béns entre l'Ajuntament i la immobiliària la Llave de Oro

Abans de ser de propietat municipal, les casetes d'Hort de la Vila eren propietat de la immobiliària la Llave de Oro, que les va oferir a l'Ajuntament de Barcelona a canvi de poder construir un bloc de pisos nous al solar del costat, on aleshores hi havia un aparcament de motos. Aquest edifici, de color negre, es va començar a construir poc després de la crema de improvisat Ateneu Popular de Sarrià.

A dia d'avui han passat tretze anys i cap govern municipal ha fet res per donar vida a aquest patrimoni històric de l'antiga vila sarrianenca, tot i les reivindicacions veïnals de condicionar l'espai com a punt de trobada pel jovent de Sarrià en un barri on l'especulació immobiliària expulsa cada dia més els seus veïns, especialment els joves, sense temps de poder acumular poder adquisitiu i amb uns sous lluny dels preus de l'habitatge. ■



© Laia Melero



© Laia Melero



© Laia Melero

Gremi de Carnissers, Cansaladers i Xarcuters de Barcelona.

8è Concurs Botifarra d'Ou, 2023:

1r Premi a la botifarra d'ou singular de Catalunya

3r Premi a la botifarra d'ou artesanal tradicional



xarcuteria

Tel. 93 200 39 48

WhatsApp. 620 362 420

Balmes 296 | 08006 BCN

ramon@hernandoxarcuter.cat

www.hernandoxarcuter.cat

- ▶ VEDELLA DEL PIRINEU
- ▶ POLLASTRE ECOLÒGIC
- ▶ CONILL DE FARIGOLA I ROMANÍ (Ull negre català)
- ▶ PORC FRESC DE LA VALL DE GES (Qualiporc)
- ▶ ELABORACIÓ ARTESANA D'EMBOTITS
- ▶ HAMBURGUESES FARCIDES
- ▶ BOTIFARRES FARCIDES
- ▶ PRODUCTES DE PROXIMITAT, km 0
- ▶ PÀRQUING GRATUÏT (Benzinera de Balmes)

Horari d'atenció de la botiga

Dilluns a divendres de 8.30 a 14 h, i de 17 a 20.30 h
Dissabte de 8.30 a 14 h

HERNANDO XARCUTER

L'orgànica va al cubell del porta a porta o al contenidor marró.

**RECI
CLAR!**

És massa evident per no fer-ho.



residuonvas.cat



Generalitat
de Catalunya

Per la sostenibilitat,
sempre endavant 

Tiren a terra un dels edificis més bonics del Farró



EL JARDÍ

Al número 36 del carrer Ríos Rosas, no massa lluny de l'emblemàtica Casa José Buil a Pàdua, al barri del Farró, cal lamentar una nova pèrdua patrimonial en forma d'edifici. En aquest cas, una construcció del 1890 que acaba d'anar a terra. Fa quatre anys, el bloguer Marc Piquer (Barcelona Singular) va alertar que aquesta bonica façana corria el risc de desaparèixer en no gaudir de la més mínima protecció arquitectònica com a patrimoni de la ciutat.

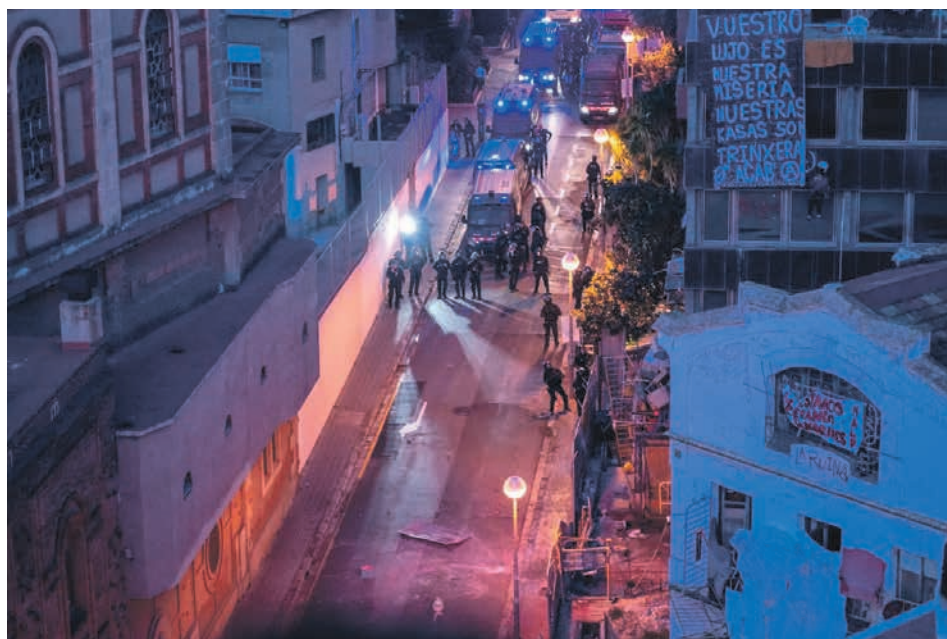
De l'edifici històric de dues plantes amb dos pisos per replà, des de finals del 2023 no en queda ni rastre, i el solar buit espera l'entrada tard o d'hora de màquines excavadores.

Pèrdua accelerada del patrimoni arquitectònic a Sarrià-Sant Gervasi

El 2021, davant l'accelerada pèrdua de patrimoni arquitectònic a Sarrià-Sant Gervasi exemplificat en l'enderroc de la Casa Jover a la plaça Adrià, de l'antiga Cooperativa Flor de Maig a Marià Cubí, o parcialment de la Torre Paula Canalejo al Putxet, el govern del Districte va anunciar que demanaria a l'àrea d'Urbanisme de l'Ajuntament una revisió del catàleg d'edificis històrics que queden en peu al districte.

Més recentment, la Casa Villa Maria de Vallvidrera va ser enderrocada, de moment, de manera parcial, i l'edifici modernista de la Casa Buenos Aires, també a Vallvidrera, agonitza amb un futur incert si l'Ajuntament no s'activa, tal com reclamen els veïns. ■

Els Mossos desallotgen la Ruïna i el Kubo a la Bonanova



SERGI ALEMANY

Desallotjament executat. L'últim dia del mes de novembre els Mossos d'Esquadra van treure els set ocupes -sis homes i una dona, tots majors d'edat- que hi havia confinats dins els edificis la Ruïna i el Kubo al carrer Sant Joan de la Salle, a tocar de la plaça Bonanova. Tot i la previsió inicial de greus aldarulls per les crides a la resistència del col·lectiu anarquista ocupant dels espais, finalment la tensió només es va viscut a l'interior de la finca, concretament en el moment en què la policia va iniciar l'operatiu a quarts de sis de la matinada.

Des d'aquella hora i fins pocs minuts abans de les 11 h del matí els Mossos van desplegar un ampli dispositiu d'uns 300 d'agents amb antidisturbis de la BRIMO,

i van perimetrar la zona conjuntament amb la Guàrdia Urbana per impedir l'accés fins al davant dels edificis ocupats. En un primer intent d'accedir a la finca, els antiavalots van haver de retirar-se davant el llançament d'objectes com pedres, sacs de runa, coixinets d'acer, pintura i petards.

En un segon intent, protegits amb una gàbia mòbil i escuts, els agents van accedir a la finca i una hora llarga després van aconseguir arribar al terrat dels edificis, on els ocupes no van oposar més resistència. Pel camí, els agents van haver de superar el mur de la finca i les barricades construïdes, entre d'altres eines amb l'ajuda d'una serra radial. Mentrestant, un dron i un helicòpter dels Mossos d'Esquadra

sobrevolava la Bonanova per ajudar a coordinar el dispositiu policial des de l'aire, en un dispositiu on també va participar la unitat de muntanya dels Mossos, que va haver d'alliberar una de les persones de la casa que s'havia despenjat amb una corda. Va ser l'última resistència.

Felicitarions del conseller d'Interior als Mossos d'Esquadra

El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, el director general dels Mossos, Pere Ferrer, i el comissari en cap del cos, Eduard Sallent, ses an acostar cap a les 10 h del matí a la plaça Bonanova per felicitar en persona els Mossos que van participar en l'operatiu policial, que es calcula que ha costat uns 125.000 euros entre els sous dels agents i el desplegament tècnic.

Sobre el terreny, el cos policial va informar que el següent pas seria lliurar els immobles a la propietat, la Sareb, que com havia explicat la regidora de Sarrià-Sant Gervasi, Maria Eugènia Gay, en l'últim Consell de Barri de la Bonanova davant els veïns, s'havia compromès a contractar seguretat privada aquest cop per impedir noves ocupacions. En paral·lel al desallotjament, una columna d'un centenar de manifestants es va concentrar a primera hora del matí al barri de la Bonanova per donar suport a l'ocupació, però no van aconseguir acostar-se a les cases ocupades.

Collboni titlla d'èxitós l'operatiu policial sobre els edificis de la Sareb

Des de l'Ajuntament de Barcelona

...ens hem traslladat

C/Pedró de la Creu 36, local Barcelona 08034

HOGESER
Serveis de neteja

93.660.72.85
628.171.086

l'alcalde de la ciutat, Jaume Collboni, va titllar el mateix dia d'"èxit policial" el desallotjament dels dos edificis ocupats, propietat de la Sareb i buits des del 2008. Un llarg període de temps, 15 anys, en què els edificis han patit diverses ocupacions. L'última, per part de col·lectius anarquistes i associatius que van donar als edificis un ús de Centre Social Ocupat (CSO) des del 2016 i el 2019 en un espai d'antigues oficines construïdes sobre el que havia estat un solar municipal, fins que l'Ajuntament el va cedir el 2005 al grup immobiliari Renta Corporación, que no va aconseguir projectar el bloc de pisos de luxe que tenia en ment, coincidint amb l'arribada de la crisi del totxo.

Gay diu que l'Ajuntament vol declarar en ruïna els edificis i descarta fer-hi un Centre d'Atenció Primària (CAP)

L'Ajuntament de Barcelona treballa els procediments per declarar en "ruïna econòmica i estructural" la Ruïna i el Kubo, i d'aquesta manera procedir al seu enderroc. Així ho va explicar la regidora de Sarrià-Sant Gervasi, Maria Eugènia Gay, durant el Consell Plenari del 4 de desembre al districte. "Intentarem enderrocar", va dir Gay, que també va manifestar que la creació d'una Centre d'Atenció Primària (CAP), tal com reclamen els veïns de la Bonanova, amb la normativa a la mà "no hi té cabuda". El problema ara mateix és

que el solar no és de propietat municipal i que la qualificació actual del sòl tampoc ho permet. Perquè això fos possible, caldria primer que l'Ajuntament comprés el terreny i després requalificar-lo, un escenari que ara mateix no contempla.

La regidora va justificar la no creació d'un CAP com una proposta "inviabile", al·legant que el solar del Kubo, un antic edifici d'oficines, està qualificat com a zona verda i el màxim que es podria fer és rehabilitar-lo com a oficines, però si s'enderroca no s'hi podrà construir res. En el cas de la Ruïna, una antiga torre modernista, si s'enderroca només es podrien construir habitatges. "La idea no és fer un CAP, sinó que sigui una zona de gaudi pel veïnat", va assegurar Gay, sense donar més detalls de les intencions de l'Ajuntament.

Llibertat provisional pels set detinguts en el desallotjament

Els set detinguts durant el desallotjament del Kubo i la Ruïna van haver de comparèixer l'endemà de l'operatiu policial davant del jutge, que va decretar la seva llibertat provisional. Això vol dir que, sempre que siguin cridats per la justícia, hauran de comparèixer. Tots set es van acollir al dret a no declarar i els han quedat causes obertes pels delictes de desordre públic, maltractament d'obra i atemptat contra els agents de l'autoritat. ■

La Sareb continua sense cedir cap pis per a lloguer social a Sarrià-Sant Gervasi

EL JARDÍ

L'Ajuntament de Barcelona ha fet pública recentment la renovació de la cessió de 143 pisos destinats a lloguer social per part de la Sareb al consistori, en un pacte pioner nascut el 2015 amb l'alcaldesa Ada Colau, entre l'anomenat banc dolent i l'administració. A més, s'hi han afegit 23 habitatges més en règim de cessió, però cap d'ells es troba a Sarrià-Sant Gervasi. Aquesta societat apareguda del rescat públic a la banca privada arran de la crisi del 2008, tampoc cedeix habitatges als districtes de l'Eixample i les Corts.

De fet, en l'últim any a Sarrià-Sant Gervasi només s'ha aconseguit desplaçar del mercat privat al lloguer social i assequible un total de 22 pisos, la xifra més baixa de tota la ciutat. D'aquests, 16 estan gestionats a través de la borsa d'habitatge de la ciutat, i sis pertanyen a la fundació privada Hàbitat3, que és qui gestiona l'habitatge social de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya. En canvi, no s'hi ha destinat cap pis de la Sareb, ni tampoc cap habitatge d'ús turístic. ■



ISABEL PALACIOS

perruqueria unisex



descompte 50% primer tall de cabell

Laforja, 56 local 3

08006 Barcelona

☎ 93 247 48 62 📞 656 503 473

palacioschabeli@hotmail.com

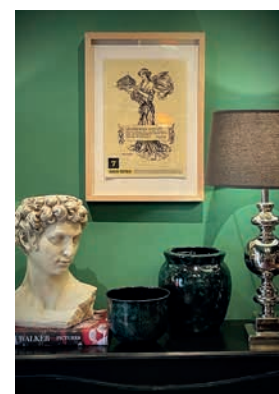
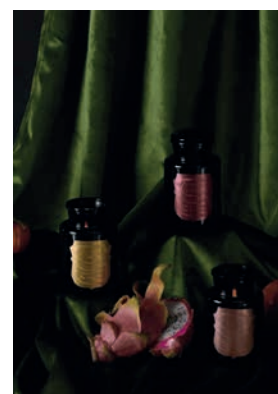
📷 [peluqueriaisabelpalacios](https://www.instagram.com/peluqueriaisabelpalacios)

TARTAN & ZEBRA

LON - BCN
2008



ART DECORACIÓ PAPERERIA REGALS PROJECTES



C/ Rector Ubach, 55 08021 Tel. +34 93 247 67 88
[@tartanandzebra www.tartanandzebra.com](https://www.tartanandzebra.com)

L'especulació immobiliària fa tancar el bar Josean de Vallvidrera



SERGI ALEMANY

Al número 36 del carrer Ríos Rosas, Al darrere de la bonica imatge que il·lustra aquesta notícia, hi ha una història trista. El tancament del bar restaurant Can Josean a la plaça de Vallvidrera, obert el febrer del 1999 heretant el local i la clientela de l'històric Coloma, situat al mateix lloc. El dimecres 20 de desembre a la nit els seus propietaris, el Josean i la Carmen, van oferir l'últim servei al públic fidel que sempre han tingut. A la 1.30 h de la matinada, tots plegats abaixaven la persiana del negoci per últim cop, enregistrant amb la modernitat dels telèfons mòbils un clàssic de la restauració que viurà per sempre al cor dels llebrencs, que és com es coneix els habitants d'aquest barri de muntanya, que en el fons té l'esperit d'un poble mil·lenari.

Ara el poble, però, està trist. "Acabem de perdre un dels millors espais de Vallvidrera", escriu una veïna en un xat de WhatsApp creat per donar-se suport entre veïns durant la pandèmia de la covid-19, que s'ha mantingut actiu al barri. "Última baixada de persiana de Can Josean! Demà serem una mica menys poble", escriu un altre veí. I la realitat no és altre que aquesta, un barri de Sarrià-Sant Gervasi enclavat, com els barris de les Planes i el Tibidabo, a la muntanya de Collserola des d'on Barcelona encara es veu esplendorosa, això si no hi ha contaminació, perquè des de la distància no s'aprecia el detall de la gentrificació que està matant l'esperit de la capital catalana.

El bar de la plaça, el de tota la vida

El bar de la plaça, el de tota la vida, el dels pares i avis de l'actual generació

de joves, s'ha vist obligat a tancar abans del que els seus amos haguessin volgut, un cop la propietat del local no ha volgut renovar-los el contracte de lloguer més enllà de l'1 de gener del 2024. I, és clar, necessitaven uns dies per buidar-ho tot. Tant allò material, com sentimental, abans de lliurar les claus a la propietat i qui sap si dir-los allò tan català de "bon vent i barca nova!". Amb la jubilació a tocar, ara posa't tu a buscar una nova feina, és una mica el pensament generalitzat en aquests casos, com ja va viure el gallec Alfredo Freijo amb el tancament forçós del restaurant La Campana al barri de Galvany ara fa dos anys.

Com bé recollia el passat mes de novembre la revista local La Vall de Vidre, el Josean és "allà on cada matí, la gent gran esmorza i es retroba, on al migdia treballadors i visitants fan un mos o prenen un cafè, o on, al vespre, el jovent s'hi reuneix per prendre unes braves". Però ara ja, totes aquestes paraules, i també les seves vistes sobre la resta de la ciutat, formen malauradament part del passat.

Un poble que lluita per mantenir un esperit mil·lenari

Mentre es redactava aquesta notícia, entrava un altre missatge de WhatsApp al grup: "Ens acabem de quedar sense bar on poder passar els vespres". Qui ho lamenta, una veïna, afegeix que no és just que el Josean i la Carmen hagin de tancar el negoci, com tampoc ho és, considera, que un jove llebrenc hagi de compartir casa amb tres companys més per poder-se quedar a viure al barri. Joves de tota la vida, però també famílies, que han de fer les maletes i marxar de Vallvidrera perquè no troben un lloc on viure a un preu raonable. Mentrestant, la ciutat ofereix carta blanca als nouvinguts, sempre que arribin amb les butxaques plenes de diners, és clar. I el Josean, que abaixi la persiana.

Vallvidrera vol continuar sent aquell barri tranquil, també oblidat administrativament per l'Ajuntament, on la gent fa vida i se'l sent seu, i no convertir-se en un barri dormitori més de Barcelona. Malauradament, fets consumats com el tancament de Can Josean no anticipen un futur esperançador en aquest sentit. ■

Detingut un estafador

EL JARDÍ

Els Mossos d'Esquadra van detenir l'1 de desembre un home de 35 anys pels delictes d'estafa i usurpació civil per valor de més d'un milió d'euros. Segons va informar el cos policial en un comunicat, el delinqüent, amb 27 antecedents, està acusat per dos tipus d'estafa: una al districte de Sarrià-Sant Gervasi, on es feia passar per inversor en "animals de luxe", i una altra al de l'Eixample, on llogava de forma continuada un domicili del qual no n'era el propietari. Les estafes haurien començat el juny del 2022 i l'home hauria fet servir dues identitats diferents per cometre-les. En el cas de l'estafa a un veí de Sarrià-Sant Gervasi, va començar quan la víctima va llogar un pis de la seva propietat situat al carrer Provença a una dona. L'arrendatari coincidia sovint al portal de la finca amb la llogatera, ja que ell també vivia en un altre pis del mateix edifici, motiu pel qual amb el temps va acabar coneixent la parella d'ella, que va resultar ser l'estafador, qui actuava sota una identitat falsa.

Fruit d'aquesta amistat, l'estafador va explicar al propietari que es dedicava a la compravenda de cavalls pura sang i gossos de luxe i que residia a Miami, i li va proposar invertir en aquest negoci. La proposta consistia a fer una inversió que li retornaria amb interessos en finalitzar el mes en curs. La quantitat que van pactar que invertiria la víctima era de 133.180 euros i tindria un import d'interessos de 34.052 euros, i també van acordar que el lliurament dels diners es faria en efectiu i que el senyor EAV els retornaria mitjançant transferència bancària.

Després de diverses fases de l'estafa, la víctima mai va cobrar els diners promesos per l'estafador. ■

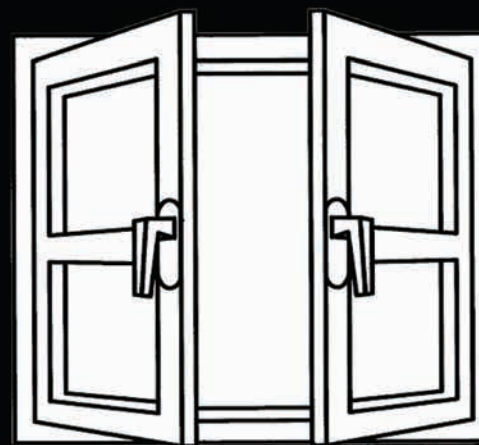

**DALMALUM
ALUMINIS**

Mare de Déu de Núria, 7
(Sarrià)

936 798 658 / 637 079 018
sarria@dalmalum.com

www.dalmalum.com

FUSTERIA EN ALUMINI



Pressupostos sense compromís

Una vuitantena de persones dormen al carrer

EL JARDÍ

El recompte nocturn anual que la Fundació Arrels fa a Barcelona per detectar gent dormint al carrer, sense un sostre, s'ha elevat aquest any al districte, passant de 34 a 78 persones respecte a un any enrere. És una de les dades més destacables de l'informe que l'entitat va presentar el 20 de desembre, que evidencia que la majoria de persones sense llar continua pernoctant al centre de la ciutat, però cada cop n'hi ha més que ho fan en barris més allunyats. A Sarrià, a la Via Augusta 405-407, cal destacar la presència del Centre d'Assís d'acollida (esmorzar, dutxes, roba, socialització...) per a persones en situació de sensellarisme.

Un recompte fet, per cert, una nit abans que el moviment juvenil Encasolats, a Sant Gervasi, recordés per vuitè any consecutiu l'assassinat a mans de tres joves de Rosario 'Charo' Endrinal el 2005, mentre dormia al caixer automàtic que fa cantonada al carrer Guillem Tell amb Saragossa, al barri del Farró, en un cas de delictes d'aporofòbia: por a les persones pobres o desfavorides.

Més persones que mai dormint al carrer a Barcelona

El recompte total de gent dormint al carrer a la ciutat aquest any, segons Arrels, és de 1.384 persones, un 12% més que l'any passat i la xifra més elevada de totes les registrades fins ara a Barcelona. També a Sarrià-Sant Gervasi, on fins ara el màxim era de 57 persones el 2018. Un fet que posa sobre la taula, segons la Fundació

Arrels, la necessitat de polítiques de prevenció i recursos que ofereixin alternatives d'allotjament estable.

Unes xifres realment reveladores quan es coneix que a la capital catalana hi ha més de 75.000 pisos buits, que són propietat de bancs i immobiliàries.

Sarrià-Sant Gervasi, el cinquè districte amb més sensellarisme nocturn
Ciutat Vella (339 persones), l'Eixample (302), Sants-Montjuïc (209) i Sant Martí (198), són els quatre districtes amb més presència de sensellarisme nocturn, segons el recompte d'Arrels. Per darrere, se situa en cinquè lloc el districte de Sarrià-Sant Gervasi, seguit de Nou Barris (64), Gràcia (57), Sant Andreu (49), les Corts (44), i Horta-Guinardó amb 44 persones sobrevivint al carrer, vint menys que fa un any. ■



© Sergi Alemany

La Guàrdia Urbana comença a multar per portar el gos deslligat

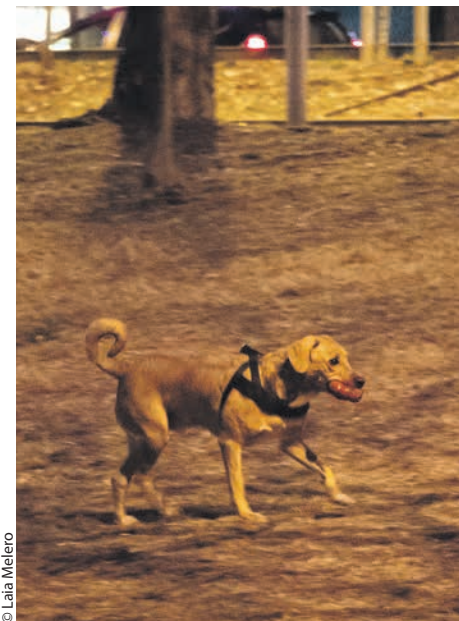
EL JARDÍ

Des de finals de l'any 2023, portar el gos deslligat a Barcelona suposa exposar-se a una sanció d'entre 100 i 2.400 euros. La posada en funcionament el 18 de desembre de les anomenades Zones d'Ús Compartit per a Gossos (ZUC), qualsevol amo que no lligui el seu gos fora dels espais habilitats on es permet portar els animals sense corretja, pot ser multat per la Guàrdia Urbana.

A diferència dels pipicans, les Zones d'Ús Compartit (ZUC) per a gossos no són espais d'ús exclusiu per als animals, sinó que estan pensats perquè hi convisquin gossos sense corretja i persones. De fet, es tracta d'un seguit de parcs i jardins. Això sí, els animals només poden anar lliures en uns horaris determinats de matí, migdia i vespre-nit.

Els vuit espais del districte on els gossos poden anar deslligats

Jardins del Camp de Sarrià (7 a 9 h, 14 a 16 h, i de 20 a 23 h); Jardins de Joan Vinyoli (7 a 9 h, 14 a 16 h, i de 20 a 23 h); Jardins de Ca n'Altimira (8 a 10 h, 14 a 16 h, i de 19 a 21 h); Jardins del Doctor Samuel Hahnemann (7 a 9 h, 14 a 16 h, i de 20 a 23 h); Jardins del Turó del Putxet (8 a 10 h, 14 a 16 h, i de 19 a 21 h); Parc Torrent Maduixer (8 a 10 h, 14 a 16 h, i de 19 a 21 h); Parc del Castell de l'Oreneta (7 a 9 h, 14 a 16 h, i de 20 a 23 h), i la Plaça dels Pins de Vallvidrera (7 a 9 h, 14 a 16 h, i de 20 a 23 h).



© Laia Melero

L'objectiu de l'Ajuntament de Barcelona és que cada ciutadà tingui una Zona d'Ús Compartit (ZUC) a un màxim de deu minuts caminant de casa. En total, se n'han habilitat 109, que se sumen als 116 pipicans que té la ciutat.

Multes de fins a 2.400 euros

Portar el gos deslligat fora d'una ZUC comporta una sanció de 100 euros, si no hi ha una situació de perill, i de 300 si es detecta perill per a persones o altres animals. Si el gos està en una zona de joc infantil, la multa pot anar des dels 600 euros fins al 2.400 en casos d'animals considerats potencialment perillosos, segons la raça. ■



Pel vostre recolzament incondicional,
per la vostra força i ànims de seguir endavant,
pel vostre afecte i somriures compartits...

Moltes gràcies Sarrià!

GALERIES SARRIÀ - Tenda Núm 1 - Tel. 93 205 09 60
Major de Sarrià 108 - 08017 Barcelona.

www.joyeriamarsansmaluquer.com

L'oposició posa el dit a la llaga de la minoria socialista en l'últim Plenari del 2023



contrasta amb la mitjana de la ciutat, on l'habitatge de lloguer social i assequible representa el 2,2% del total de llars. Unes xifres que queden molt lluny del 15% d'habitatges destinats a polítiques socials que marca la Llei 18/2007 del dret a l'habitatge.

Petició de més servei del Bicing a la zona alta

També, que els estudiants de les universitats situades a tocar de la ronda de Dalt han fet arribar la seva queixa perquè l'ampliació del Bicing a la ciutat pel 2024 no contempla instal·lar cap estació en aquesta zona. Segons va dir Gay, s'estudiarà la petició de situar una estació a la plaça Borràs i una altra a la plaça Abat Oliba, més enllà de l'única nova estació anunciada a Can Caralleu.

Tres proposicions aprovades

Entre les proposicions aprovades, hi ha la d'ERC que reclamava al govern del Districte trobar un local d'assaig als Castellers de Sarrià i convertir-lo en centre per a les colles de cultura popular, tot i que Navalón ja va avançar que la nau del carrer Sagrat Cor número 16 que es reclama, costaria "una barbaritat de diners" -uns 4 milions d'euros- i ho considera una opció "irreal".

El Ple també va aprovar una proposició de BComú demanat una anàlisi de l'ús i l'impacte de les terrasses de restauració, posar en marxa una campanya de sensibilització veïnal amb el soroll, i que la declaració de Zona Acústica en Règim Especial (ZARE) al carrer Tuset comporti la restricció de l'horari de les terrasses i bars musicals, així com dels establiments 24 hores.

Una tercera proposició que va comptar amb la unanimitat a favor del Ple, va ser la de Junts demanant al govern del Districte convocar una reunió abans del proper plenari del mes de març amb veïns i entitats del barri del Putxet per avançar cap a un pla d'actuació integral d'usos del Parc del Turó del Putxet. ■

SERGI ALEMANY

"Soc nova en la política i no faré volar coloms". És una declaració textual de la regidora de Sarrià-Sant Gervasi, Maria Eugènia Gay, durant la celebració del Consell Plenari del passat 4 de desembre, l'últim del 2023. "Explicaré el que es pot fer i el que no amb autèntica sinceritat i amb la llei a la mà", afegia la màxima responsable del districte. Era una resposta al portaveu de Junts, Pol Lloró, que acusava Gay d'aprofundir poc en propostes polítiques d'inversió per a Sarrià-Sant Gervasi en l'informe de la regidora que obre els plens.

A banda de la intervenció de Lloró, que va convidar Gay a aprofundir políticament en el seu següent informe com a regidora de cara al pròxim Plenari, que no serà fins al març del 2024, la resta de l'oposició va posar el dit a la nafra en la feblesa del govern socialista, amb només 10 regidors a l'hemicycle de la plaça Sant Jaume. Des d'ERC, la portaveu Núria Satorra va preguntar "cap a quin costat" pensa tirar endavant el nou Govern de Collboni a l'hora de buscar suports per liderar la ciutat, apuntant com a exemple local de feblesa el fet que Sarrià-Sant Gervasi sigui un dels quatre districtes on el PSC no ha aconseguit formar comissió de govern.

Des de BComú, la portaveu Munsu Mompí recordava que el govern del PSC continua en "minoría i dèbil" i amb



"poca o nul·la capacitat" per impulsar projectes, preguntant-se quin és el model dels socialistes per a Barcelona i pel districte, i reclamant no posar com a excusa la falta de l'aprovació dels pressupostos per no informar de les actuacions que el govern té al cap tirat endavant.

Per part del PP, la portaveu Belén Pajares va centrar el discurs en fer agraïments als Mossos d'Esquadra i Guàrdia Urbana la "bona feina" en el desallotjament del Kubo i la Ruïna a la Bonanova, i va demanar capacitat negociadora amb la propietat dels edificis, la Sareb, per "no permetre una nova Buenos Aires", en referència al pagament de 4,2 milions d'euros per part de l'Ajuntament de Barcelona en l'expropiació de l'edifici modernista de Vallvidrera, en un procés aturat ara per la justícia.

Construir 56 cohabitatges de lloguer social i assequible en quatre anys

Encara en la part informativa, el govern

del Districte va informar que durant aquest mandat té previst construir 56 habitatges de lloguer social i assequible en tres terrenys situats a Sarrià: Via Augusta 389-393 i Via Augusta 393-397, i al carrer General Vives, 46. Tots ells serien, segons el conseller tècnic del PSC, Blas Navalón, en tipus de "cohabitatge".

Navalón, que va voler recordar que comprar terrenys a Sarrià-Sant Gervasi "no té el mateix preu" que en altres zones de la ciutat, va aportar dades com ara que el districte compta amb 224 habitatges de lloguer per sota del preu de mercat -148 són de protecció oficial-, el que representa el 0,39% del total d'habitatges que hi ha ara mateix construïts: 57.009. Una dada que



Nova xarxa comunitària al districte: Comunalitat de Sarrià-Vallvidrera

EL JARDÍ
El passat 13 de desembre, Casa Orlandai va presentar un projecte col·lectiu per enfortir el teixit comunitari de Sarrià i Vallvidrera a la subvenció de Comunalitats del departament d'Empresa i Treball de la Generalitat de Catalunya. En el grup motor hi ha, a més d'Orlandai, la cooperativa El Jardí, l'Associació Veïnal de Sarrià, el Mercat Cultural de Vallvidrera, el Centre d'Acollida Assís, la cooperativa d'habitatge Torrent Viu, la Taula d'Entitats de Sarrià, el Centre i Teatre de Sarrià, la Fundació Claror i el CAP de Sarrià.

Els objectius de la subvenció, que és bianual, de febrer 2024 a febrer 2026, són promocionar i dinamitzar l'economia de proximitat des de la perspectiva de l'economia social i solidària; reforçar el creixement del teixit productiu i reproductiu; crear i enfortir projectes d'ajuda mútua i dels béns comuns urbans; promoure la cooperació de les petites empreses, les xarxes veïnals, els grups autoorganitzats i el món local, per fer créixer el mercat social, i millorar la



qualitat de vida de les persones, millorar l'ocupabilitat i l'ocupació.

El grup motor s'ha proposat treballar en sis eixos per assolir els objectius:

- **Cultura Comunitària i Barri Educador:** potenciar l'activisme i la participació, a partir de la cultura de base i la cultura popular.

- **Transició Ecològica:** treballar per a la sostenibilitat ambiental i la millora de la mobilitat, la qualitat de l'aire, el verd urbà, l'agenda 2030.
 - **Economia de les Cures:** a partir del diagnòstic de la Taula de Salut Comunitària, treballar amb els col·lectius de gent gran, joves, salut mental, dones, soledat no desitjada, i fer prescripció social.
 - **Ocupabilitat i Ocupació:** enfortir els mecanismes de capacitació i circuits d'ocupació, especialment orientats als col·lectius més vulnerables.
 - **Mercat Social i Comerç de Proximitat:** impulsar les iniciatives d'economia social i solidària com el comerç local, les economies comunitàries, el mercat social i l'alimentació sostenible
 - **Habitatge:** enfortir les iniciatives d'habitatge cooperatiu i habitatge social, i frenar la gentrificació de persones del barri, especialment dels joves.
- El funcionament de la Comunalitat de Sarrià-Vallvidrera serà a partir d'una assemblea comunal oberta, on

participaran sobretot les entitats actives i també les entitats de suport, que en aquests moments són: Fundació CHM Salut Mental, Associació Mujeres Latinas Sin Fronteras, Aspasim, Associació de Veïns Mont d'Orsà de Vallvidrera, AFA Tàber, AFA Dolors Monserdà Santa Pau, AFA Orlandai, Escola l'Antàrtida i Associació de Comerciants de Sarrià.

Una oportunitat única per potenciar el teixit comunitari en uns barris estigmatitzats

En el cas que hi hagi una resolució favorable, es disposarà de recursos durant dos anys, amb dues persones tècniques a Casa Orlandai i una al Mercat de Vallvidrera, que treballaran per potenciar el teixit comunitari en aquests dos barris, i que irradiarà a la resta del districte. Els barris de Sarrià-Sant Gervasi tenen un estigma i un biaix que fa que de cara a l'Ajuntament no siguin prioritaris a l'hora d'invertir i de fer polítiques socials. Aquesta és, doncs, una oportunitat única que ha mobilitzat un bon conjunt d'entitats per tal de poder aprofitar-la. ■

2 PARCS RESIDENCIALS – 2 LLOCS PRIVILEGIATS A SAILLAGOUSE I A ERR (COMPLEXE NOU)

per a les vacances de tot l'any a la Cerdanya

LLOGUER i VENDA

TARIFES 2023-2024. 2 Establiments: "LE VEDRIGNANS****" a Saillagouse i "EL PASTURAL****" a Err (Preus sense despesa d'electricitat)

ALTA

MITJA

BAIXA

Tarifes vàlides del 25/11/2023 al 23/11/2024	30-12-2023 / 06-01-2024 10-02-2024 / 24-02-2024 13-07-2024 / 24-08-2024	25-11-2023 / 30-12-2023 06-01-2024 / 10-02-2024 24-02-2024 / 13-04-2024 15-06-2024 / 13-07-2024 24-08-2024 / 07-09-2024	13-04-2024 / 15-06-2024 07-09-2024 / 23-11-2024
Vacances escolars només per setmanes	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim	Preu per nit 2 nits mínim
Per menys dies, consultar	WE	Excepte WE	WE
Temporada baixa: -10% per 3 setmanes	WE	Excepte WE	WE
Genêt: 2 ad. + 1 nen*	Saillagouse 610€	140€ 95€	460€
Lupin: 2 ad. + 2 nens*	Saillagouse 730€	145€ 110€	560€
Jasmin: 2 ad. + 3 nens*	Err 770€	160€ 120€	590€
Lupin Special: 4 ad. + 2 n**	Saillagouse 865€	185€ 130€	745€
Angélique: 4 ad. + 3 nens**	Err 975€	210€ 155€	815€
Gentiane: 6 ad. + 2 nens**	Saillagouse/Err 1.020€	225€ 160€	950€
Edelweiss: 8 ad.**	Saillagouse/Err 1.090€	240€ 180€	1.030€

APARCAMENT: al xalet per 1 o 2 cotxes

PAGAMENT: Targeta de crèdit o efectiu

Fiança de 200 € per targeta de crèdit

SUPLEMENTS: Electricitat 0,28 €/kwh

ANIMALS: 5 €/nit vacunats

Acceptats: 1 gos gros o 2 de petits

Taxa turística: + de 18 anys: 0,65 €/dia (2024)

SERVEIS: Neteja 40* / 50** €

WIFI GRATIS

Fitxa rentadora o secadora: 5 €

Lloguer llençols/llit: 10 €

Lloguer tovalloles: 5 €

SNACK al Vedrignans, Restaurant a 300 m

COMPLEXE NOU A ERR

A 2 km de Saillagouse al peu del Puigmal "EL PASTURAL"

- Parcel·les individuals de 270 a 300m2
- Venda de xalets de fusta (3/4 habitacions, 2 banys, terrassa i 2 places de pàrquing)
- Preu dels xalets

Totalment equipats claus en mà:
95.000€ - 110.000€ -
150.000€ - 175.000€
(IVA inclòs sense despeses de notari)

PARC RESIDENTIEL "LE VEDRIGNANS" – 9 Chemin de Vedrignans – 66800 SAILLAGOUSE
PARC RESIDENTIEL "EL PASTURAL" – 32 Route du Puigmal – 66800 ERR
Tél: 00.33(0)4.68.04.04.79 – Fax: 00.33(0)4.68.04.06.89 / Email: contact@levedrignans.com
www.facebook.com/location.Vacances.Vedrignans / www.levedrignans.com

El periodisme cooperatiu, aire fresc davant l'homogeneïtat dels mitjans

NATALIA PAREJO

El passat mes de setembre l'investigador i periodista Eloi Camps Durban rebia el títol de doctor en comunicació després de presentar la seva tesi *La premsa de proximitat cooperativa a Catalunya. Orígens i revitalització d'un model d'empresa periodística*. En un món tan interconnectat com el nostre, les maneres de traslladar la informació són diverses, i el periodisme cooperatiu no es queda enrere. Es tracta d'un model comunicatiu que difereix bastant en termes d'estructura pel que fa als mitjans generalistes més reconeguts. Però, quin espai ocupa el periodisme cooperatiu en una societat com la nostra?

Ens situem en l'època de la Transició, concretament a finals dels anys 70 i principis de la dècada dels 80. La premsa venia d'uns anys complicats, on havia estat sotmesa a l'aparell estatal durant els anys de la dictadura franquista. A diferència d'altres països on la democràcia s'havia instaurat, Espanya encara no s'havia recuperat de tota la censura prèvia, i per tant la premsa cooperativa "no era un model sòlid". No hi havia un gran coneixement sobre com havia de ser un mitjà de comunicació d'aquestes característiques o sobre què s'havia de fer exactament, però sí que hi havia petites nocions sobre aquest tipus de premsa que començava a alçar la veu. D'una forma o d'una altra, era una alternativa per aquells moviments socialistes o feministes, entre d'altres, que no volien caure en mans de grans empresaris o de premsa vinculada al franquisme.

En aquest context va néixer a Catalunya un tipus de periodisme que a poc a poc s'ha anat popularitzant i consolidant, i que avui en dia es caracteritza per oferir al públic un model de proximitat a través d'una comunitat estreta, on els vincles entre treballadors i lectors es veuen reforçats. Un model on es posa en relleu el treball intens del capital humà, i que en certa manera, "fuig dels valors que podem trobar en els mitjans de comunicació més populars", explica Camps.

Quines dificultats travessa el periodisme cooperatiu?

D'una banda, un dels objectius que persegueix el periodisme cooperatiu, que alhora es trasllada en una dificultat, és "ampliar el seu nombre de lectors i socis", de manera que es pugui consolidar i ser viable a llarg termini. Això és rellevant perquè tot i que un mitjà de comunicació sembli molt ben consolidat a ulls dels lectors, si es depèn molt de la publicitat sempre poden haver-hi alts factors de risc, com per exemple una crisi o un canvi en les formes de consum en el mercat. Per tant, el que s'intenta és donar-se a conèixer entre els lectors potencials per sumar-los a la comunitat que fa possible

el mitjà. L'objectiu no únicament és visibilitzar un model alternatiu, sinó que aquest també sigui solvent. Es podria traduir a dir que "com menys dependència econòmica hi hagi de fons que el mateix mitjà no pot controlar, més consolidat estarà".

D'altra banda, és interessant analitzar les pressions polítiques, institucionals i econòmiques que poden patir els mitjans cooperatius. Quan es parla de periodisme, sovint es fa referència als límits respecte a la llibertat de l'exercici, una frontera difosa que està marcada per les entitats que concentren el poder. Però quan es parla del model cooperatiu, la situació ja no és la mateixa. Encara que la censura és una realitat, en el periodisme cooperatiu és "molt més anecdòtica", exposa Camps.

Així doncs, podríem dir que els mitjans cooperatius "sí que són lliures de pressions, però segurament no són tan lliures com els agradaria". En primer lloc, perquè poden ser finançats per subvencions públiques, i segons quin tipus de notícia es publiqui, aquestes poden jugar un paper important. I, en segon lloc, perquè competeixen contra mitjans no cooperatius, que "posen en relleu valors molt diferents, i persegueixen objectius molt diversos, com el lucre". És per això que possiblement els mitjans no cooperatius disposin de més recursos per dur a terme iniciatives que probablement són impensables per un mitjà cooperatiu o de proximitat.

Malgrat aquestes dificultats, parlem d'un model "molt resilient", que fins i tot ha superat les darreres crisis amb millors resultats que altres mitjans de comunicació que se sostenen amb infinits recursos.

La dualitat entre l'ètica i la qualitat periodística

"La qualitat periodística no va lligada al model empresarial", sinó que depèn molt de com s'impliquin els treballadors d'aquestes empreses. Però la realitat és que en el cas de les cooperatives, "es troba un afegit perquè es pugui fer periodisme de qualitat", exposa el periodista i investigador. Aquesta afirmació es deu a diversos factors que es combinen, com per exemple, les relacions de treball més justes, o la transparència a l'hora de comunicar, tot i que "sempre poden haver-hi limitacions econòmiques o pressions que poden comprometre el periodisme". En definitiva, és possible trobar periodisme de qualitat a pràcticament tots els mitjans de comunicació, però hem de tenir en compte que sovint, els condicionants que pesen sobre l'empresa poden limitar aquesta pràctica.

En l'àmbit territorial català, Camps afirma que els mitjans cooperatius "sí que realitzen periodisme de qualitat", apostant en nombroses vegades per les entrevistes llargues, reportatges, articles d'anàlisi o inclús articles de context. No obstant això, hi ha moltes petites empreses que es decanten per un periodisme més convencional, perquè a causa de la falta de recursos, no poden fer constantment peces molt elaborades. Això no vol dir que eliminin de la seva agenda els reportatges o articles exhaustius, però "probablement no podran basar el seu model exclusivament en això".



L'autor de la tesi va incloure el cas d'El Jardí en el seu projecte, considerant-lo un exemple de premsa cooperativa, que recull les característiques exposades prèviament. "És un referent a nivell de districte que ajuda a estimular la identitat local i a reforçar el sentiment de pertinença al districte", respon Eloi Camps quan se li pregunta per què va decidir incorporar El Jardí entre les pàgines de la seva tesi.

Tot i que el periodisme cooperatiu ha de travessar dificultats que els mitjans més grans i que segueixen un sistema empresarial més comú, poden obviar moltes vegades, és un model que encara que inclou les fonts institucionals com els organismes públics, partits polítics i grans sindicats, dona prioritat a les veus que menys s'escolten. Posa en relleu els col·lectius socials, el tercer sector, el món cooperatiu i l'activisme. És per això, que el model cooperatiu també és una eina social, i com a tal ha d'aspirar a ser "un aire fresc davant l'homogeneïtat dels mitjans". ■

- CLASES DE REFUERZO ESCOLAR Y BACHILLERATO.
- CLASES PARTICULARES:
- (ESO, BACHILLERATO, SELECTIVIDAD)

CERTIFICADO DE PROFESIONALIDAD EN ACTIVIDADES DE GESTIÓN ADMINISTRATIVA

TOTALMENTE SUBVENCIONADO PARA PERSONAS EN PARO

INICIO INMINENTE - RESERVA TU PLAZA YA!!!!

FORMACIÓN OCUPACIONAL:

SERVEI PÚBLIC D'Ocupació (SOC).

CENTRO HOMOLOGADO

SOC

Generalitat de Catalunya

Unió Europea Fons social europeu

c/ Bisbe Sivilla, 30b

08022 BCN

93 254 69 39

689375082

info@saberis.com

www.saberis.es

(≡)
**Prensa
Comarcal**
"Som la premsa de casa"

PERQUÈ HI
TENS MOLT A DIR
**PREMI
REPORTATGE
SOLIDARITAT**
PER A
ESTUDIANTS D'ESO
I BATXILLERAT

Bases a: www.premsacomarcal.cat

Amb el suport de:



Generalitat de Catalunya
**Departament
de la Presidència**



SIS BARRIS

Desconeguts a la porta de casa



MAX CAHNER

Aquesta setmana s'ha aprovat el Pacte Europeu sobre Migracions i Asil, acord que la major part de forces polítiques ha qualificat com "d'històric". Es tracta d'un seguit de reglaments que regulen diverses situacions que van des de l'arribada del migrant fins a la

seva acollida o sobre qüestions com ara l'acceptació o el rebuig de les sol·licituds d'asil. Bàsicament, es proposa actuar respecte al fenomen migratori a través del reforç de les fronteres exteriors de la UE i del control a les persones migrants amb l'objectiu de reduir les "entrades irregulars" al territori de la Unió Europea. Alhora, també s'endureixen de les condicions per a l'acollida tot plantejant un sistema de solidaritat de caràcter voluntari entre els diversos Estats membres pel que fa al "repartiment de migrants". Que aquest sigui el llegat de la presidència espanyola al Consell de la Unió Europea, mostra fins a quin punt ens trobem en una deriva conservadora i reaccionària allunyada de qualsevol noció de convivència i progrés.

Zygmunt Bauman va escriure un llibre titulat Desconeguts a la porta de casa on reflexiona sobre la nostra obsessió amb les fronteres, la relació amb l'alteritat i les pors i incerteses que emergeixen en la globalitat en la qual vivim, tot recordant que tot i ser un món culturalment plural i divers, no deixem de ser una sola humanitat.

Globalització, pobresa i exclusió, sol ser una seqüència lògica que no desafina quan pensem en el món d'avui. Aquesta trilogia sol trobar el seu punt àlgid quan s'entrecrua amb la frontera. No deixa de ser paradoxal que cada vegada les fronteres siguin més fluides i menys eficaces, alhora que certes idees no cessen de reivindicar-les.

Cerquem en la idea de frontera un ideal de protecció enfront de les incerteses d'allò desconegut. Es tracta d'una protecció desesperada i ineficaç, ja que no és possible fer front als riscos i amenaces globals d'àmbits locals. Quan parlem de circulació de persones i capitals a escala planetària, no som capaços de concebre ni conèixer la magnitud amb la qual es produeixen i per això sovint optem per refugiar-nos en allò que ens genera confort espiritual, com és l'existència d'una línia que suposadament ens protegeix d'allò que sospitem que ocorre en algun indret llunyà que mai acabem d'identificar.

Les ciutats i els seus barris sempre han estat indrets de convivència entre desconeguts. Es tracta dels llocs on s'ajunten persones que són estranyes les unes per les altres, convivint de manera permanent. És allò que defineix una gran metròpoli com és Barcelona. Pensem en cada trajecte de casa a la feina, de la feina al transport públic, en una gran superfície, en un concert. Ens creuem amb centenars de persones que ens són estranyes. No deixa de ser paradoxal que els humans cerquem aquesta barreja d'estranyes que es produeix en les ciutats amb la mateixa intensitat amb què reivindicuem les fronteres per tal que no entrin desconeguts. La solidaritat entre desconeguts és el plaer i el temor que es troba més present a les nostres ments, per això és preocupant deixar l'arbitri de la solidaritat i la gestió d'aquesta alteritat a pensaments que ens porten a recloure'ns en un confort d'un món plegat de fronteres que no funcionen. ■

MAX CAHNER ÉS POLITÒLEG, HA TREBALLAT DE COOPERANT, CONSULTOR, I ÉS EXCONSELLER DE BARCELONA EN COMÚ A SARRIÀ-SANT GERVASI

SALUT I BENESTAR

És important la façana de la casa?



GLÒRIA VILALTA

"L'important és l'interior" i "la presentació és important", són dues frases que utilitzem molt sovint, sigui parlant d'un regal, d'una casa, o d'una persona.

Crec que ningú posa en dubte la primera; el més important és l'essència, el què hi ha dins. Això, però, no està

en oposició a la segona. La presentació no és el més important, però ajuda.

Ens agrada més un regal ben embolicat? Quan ens serveixen un plat, ens agrada que estigui ben presentat? Quan tenim una entrevista de feina, anem arreglats? Tots tenim clar que la manera com ens presentem o presentem les coses -sigui un objecte o un document-, poden ajudar molt a com acceptem el contingut. De fet, la publicitat i el màrqueting tenen en compte això, com presentar els productes o serveis per tal que els ulls o la sensació ens facin comprar.

La nostra llar

La llar no és una excepció. Ens agrada tenir la casa endreçada i bonica, això també ho tenim clar, però en aquest cas això seria part de l'interior.

L'embolcall de la casa és el seu exterior, la façana principalment i les altres parets que l'envolten.

En Feng Shui, la façana representa la cara de la casa; els ulls, les finestres, i la porta, la boca, el lloc on entra l'energia que alimenta la casa.



La façana, doncs, és important. Hi ha moltes cases boniques i acollidores, però amb una façana o uns patis de llum que fan pena. No és fàcil, perquè si vivim en comunitat, hi ha moltes coses que no depenen només de nosaltres. A més a més, el cost econòmic de pintar o de mantenir una façana o parets exteriors en bon estat, és elevat.

Amb aquest article només vull posar consciència en aquest fet, ja que és més important del que sembla. No només a nivell de primera impressió com comentava al començament, sinó també perquè és part de la nostra llar, i per tant energèticament també hi té un paper.

Hi ha una part del Feng Shui, el de les estrelles voladores, que analitza les energies d'origen de la casa, la seva 'carta natal'. Aquestes energies poden ser més o menys benefactores, però el seu potencial es pot desenvolupar cap al sentit que ens interessa depenent de les energies de l'entorn. Hi ha aspectes de l'exterior de la nostra llar sobre els que no podem actuar: moviment i activitat del carrer, escombraries, obres, locals i activitats que hi ha a prop... però sobre la façana, hi tenim més marge.

Rentem i posem bonica la cara de la nostra llar? ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL

EL RADAR DE SARRIÀ

De banc no se n'ha rescatat cap



MIQUEL SAUMELL

Va ser un dels episodis més lamentables de la nostra història econòmica recent, i va suposar pel contribuent un cost altíssim que no es recuperà mai. Es parla d'uns 65.000 milions, però la xifra exacta no la sabrem mai. Parlem d'aquell episodi mal anomenat com el

'rescat de la banca', és a dir, el rescat per part de l'estat espanyol d'unes institucions financeres mal gestionades, i algunes en fallida. Però convé recordar que de banc no se'n va rescatar cap, i de banca, tampoc. I de caixa ben gestionada, tampoc se'n va rescatar cap.

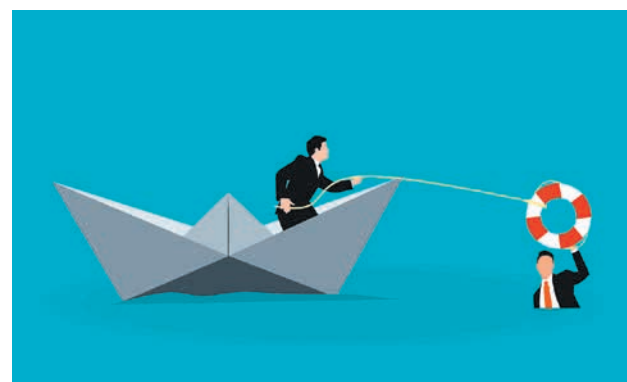
Amb les coses de menjar no s'hi juga, i no s'hi val a fer demagogia barata. Una caixa no és un banc. Un banc és una societat anònima que té uns propietaris, anomenats accionistes, els quals, quan adquireixen les accions, saben a què aspiren —a cobrar uns bons dividendes—, i a què s'exposen —a veure'n reduït el valor fins a perdre els diners invertits si les coses van mal dades—.

Les caixes, en canvi, no tenen propietaris. Les caixes d'estalvis que es van rescatar amb els nostres diners no tenien accionistes, i eren dirigides, molt mal dirigides, per cert, per polítics que no estaven preparats per fer de financers. No és una diferència menor. Ben mirat, a qui es va rescatar no va ser a unes institucions de crèdit gairebé en fallida, que també, sinó als seus impenables gestors, polítics de tots els partits. Si no hi hagués hagut aquell rescat tan vergonyós, molts dels polítics que van deteriorar els balanços d'aquelles institucions amb total impunitat segurament haurien acabat a la presó.

No deixa de sorprendre que, encara ara, alguns polítics confonguin, interessadament, els termes d'aquella operació. Alguns polítics semblen haver oblidat que al capdavant a qui es va rescatar va ser als seus companys de partit, uns personatges que es pensaven que gestionar una institució financera era tan fàcil com resoldre un sudoku. I dit tot això, diré també que jo no hauria rescatat aquelles caixes; les hauria deixat caure, com es deixa caure qualsevol altre negoci que fa fallida. Així funciona l'economia de mercat tal com jo l'entenc.

Els responsables d'aquell desastre financer van ser tant polítics de dretes com polítics d'esquerres. Uns culpables han tapat uns altres culpables, i la festa, com passa sempre, l'ha acabat pagant el contribuent. Tot plegat ha constituït una gran injustícia social, també perquè molts d'aquells personatges continuen administrant pressupostos públics i presumint de grans gestors. I tothom que conegui mínimament el tema sap que aquells individus no eren res més que uns grans depredadors dels recursos públics. ■

MIQUEL SAUMELL ES DEDICA AL COMERÇ EXTERIOR



NOMENCLÀTOR

El Rector

JESÚS MESTRE CAMPI

Al vessant oriental de la vall de Vallvidrera, al segle XVII hi havia l'extensa propietat del mas Castellví de la Riera o de Baix, situat a sobre mateix de l'actual estació de ferrocarril de les Planes. A principis del segle XVIII, aquesta heretat va passar al jove pagès Miquel Bartomeu Planas i Ametller, que tenia com a sobrenom 'Rector', ja que la família estava molt vinculada a la rectoria de Vallvidrera. Així, amb el temps, el mas Castellví de la Riera es va anar coneixent com Cal Rector. Fins a finals del segle XIX la propietat va tendir a créixer, fins a arribar a uns 93 hectàrees. A partir d'aleshores, la propietat començà a segregar-se. Primer, el 1904, es va vendre unes 65 ha² a la societat anònima Sanatori del Tibidabo, del doctor Andreu i representada pel metge Joan Ribas i Perdigó, que volien fer un gran sanatori antituberculós a la zona. També una companyia canadenca, Catalonian Land Company, va comprar una peça per construir-hi l'estació de les Planes. Altres iniciatives particulars van comprar petites parcel·les on construir cases o torretes.

Mentrestant, l'antiga masia de Cal Rector s'anava deteriorant i el projecte de Sanatori només es va poder construir en part. Després de la Guerra Civil, part de la propietat de Sanatori i de les restes de l'heretat es van anar venent a altres propietaris, que van subdividir el terreny en parcel·les i es van obrir un munt de camins de muntanya. Tot i l'abundància d'edificacions, el Plan de Ordenación de Barcelona y su zona de influencia del 1953 qualifica el sector del Rector de parc forestal, cosa que impedia el desenvolupament urbà de l'indret. El Plan Parcial del sector apeadero de Vallvidrera y las Planas, del 9 d'octubre de 1980, va permetre consolidar els vials fins aleshores oberts, prop de cinquanta, amb denominacions de carrers aprovats entre 1979 i 1981. El vial principal era el carrer Major del Rector, anteriorment conegut com la carretera Creu d'en Blau.

La situació actual propera a una urbanització il·legal, suposa problemes tant als nombrosos habitants de la zona com a la mateixa administració, per exemple pel manteniment urbanístic. Així i tot, no es troba una solució viable. I, de l'antiga

masia que donà nom al barri, tan sols en resten uns murs en estat ruïnós. ■



Fotografia de principis del segle XX amb el mas de Cal Rector. Autor desconegut. Fons de l'Arxiu Històric del Centre Excursionista Els Blaus.

Demandes veïnals

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE SANT GERVASI DE CASSOLES-LA BONANOVA

L'Associació de Veïns de Sant Gervasi de Cassoles-la Bonanova, davant els recents esdeveniments de desocupació dels edificis del Kubo i la Ruina, propers a la plaça Bonanova i, per tant, en una localització molt cèntrica al barri, i després d'haver manifestat l'Ajuntament a la premsa l'interès de desfer-se dels immobles, d'una banda, i de reconèixer la necessitat de facilitar l'assistència sanitària en clau de proximitat i accessibilitat, per l'altra, considera una oportunitat extraordinària la utilització dels espais aconseguits per ubicar-hi un centre bàsic de salut. També podria respondre a les necessitats reclamades pels veïns com una guarderia o un teatre i lloc per a la cultura. L'Associació de Veïns de Sant Gervasi de Cassoles-la Bonanova insisteix que no es poden abandonar fàcilment unes demandes tan assenyades i necessàries per al benestar del nostre barri. ■

**Superservis**
SUPERMERCATS DES DE 1945

📍 Barcelona

C. Avinyó 11 - Tel.933175391 - Casc Antic

C. Major de Sarrià 85 - Tel.932030494 - Sarrià

C. Vallirana 21 - Tel.933684571 - Sant Gervasi

📍 Parets del Vallès

C. Raval 2 - Tel.935621698

Av. Pedra del Diable 28 - Tel.93565195

📍 Prat del Llobregat

Pl. Catalunya 20 - Tel.933704551

www.superservis.cat**PERSONAL SHOPPER
SERVEI A DOMICILI RÀPID I GRATUÏT**

Subscriu-t'hi!

**30 € l'any: PDF****45 € l'any: PDF + PAPER**diarieljardi.cat/subscripcio



Tornen els Reis!

Fotos: Ajuntament de Barcelona

El passat 5 de gener els infants de Sarrià-Sant Gervasi van poder tornar a viure una nit màgica amb totes les lletres. La cavalcada de Ses Majestats els Reis d'Orient va deixar-se veure pels carrers després de tres anys d'absència. Primer, va ser la pandèmia de la covid-19 qui va impedir dos anys seguits l'arribada de la comitiva, i el 2023 una mala planificació del govern del Districte va tornar a castigar els més petits de casa amb carbó. Gràcies per la visita aquest 2024 i fins a l'any vinent Melcior, Gaspar i Baltasar!

PUBLICACIÓ D'EL JARDÍ PREMSA LOCAL:

Arquitectura a Sant Gervasi, Sarrià i Vallvidrera

Molt a prop de casa teva hi ha una joia patrimonial, i no ho saps. L'autor, Jaume de Oleza, ens ha descobert cada mes una casa o un edifici en "El Jardí de Sant Gervasi i Sarrià". Aquests articles i altres textos s'han reunit en un volum.

El llibre, que edita EL JARDÍ Premsa Local SCCL i forma part de la col·lecció iniciada amb *Explora els jardins i viu els arbres*, i el podeu trobar a les llibreries, papereries i quioscs del districte al preu de 24 €

On podeu trobar el llibre

LA BONANOVA: **PICTUM Mandri**, c/ Mandri, 42 | **PICTUM**, Passeig de Sant Gervasi, 40 | EL PUTXET I EL FARRÓ: **Llibreria Albatros**, av. República Argentina, 45 | **Llibreria Casa Ramos**, plaça Lesseps, 31 | GALVANY: **Quiosc Blau**, Plaça Molina | **Casa Usher**, c/ Santaló, 79 | **Libreria Pleyade**, Johann Sebastian Bach, 10 | SARRIÀ: **Quiosc Cristina Conde**, c/ Capità Arenas, 40 (cantonada passeig Manuel Girona) | **Llibreria Salesiana Don Bosco**, passeig Sant Joan Bosco, 55 | **Numa**, c/ Santa Amèlia, 31 | **PICTUM Sarrià**, Major de Sarrià, 6 | **Papereria Esport**, Major de Sarrià, 24 | **A Peu de Pàgina**, Major de Sarrià, 50 | **Llibreria de la Plaça**, passeig de la Reina Elisenda, 2 | **Paper Groc**, c/ Sagrat Cor, 17 | VALLVIDRERA: **Estanc de la plaça**, plaça Vallvidrera | BARCELONA: **La Capell**, plaça de la Catedral.

El Jardí
PREMSA LOCAL · SCCL



PVP: 24 € | 176 pàgines | format: 24 x 22 cm | 250 fotografies inèdites



BOMBONERIA

CONFITTERIA



GELATERIA

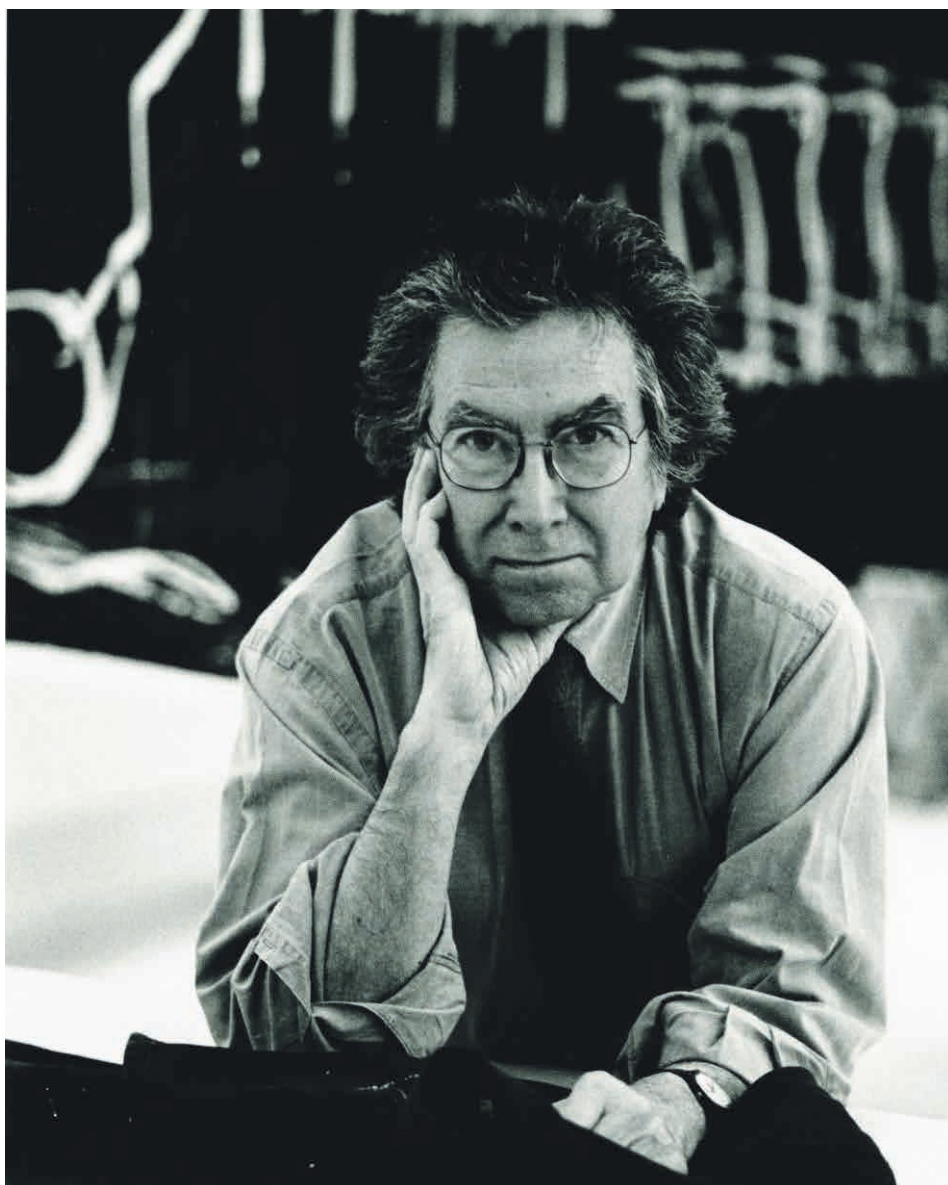
PASTISSERIA

Major de Sarrià, 57
Tels. 93 203 07 14
93 203 00 04

Plaça de Sarrià, 12-13
Tel. 93 203 04 73
08017 Barcelona

E-mail: info@foixdesarria.com
<http://foixdesarria.com>

Comença l'Any Tàpies: 365 dedicats al farronenc més internacional



La participació de Tàpies en la Caputxinada del 1966 a Sarrià, per compromís polític catalanista i anti-franquista, li va costar uns dies al calabós i una multa de 200.000 pessetes. És sabut també que va donar obres i va organitzar subhastes per recollir fons per pagar les multes d'altres participants en la Caputxinada, recolzada pel frare caputxí Joan Botam, un alte humanista, catalanista i antifranquista mort el passat 1 de desembre a 97 anys. ■



EL JARDÍ

El dia que Antoni Tàpies hauria fet 100 anys, el 13 de desembre del 2023, Catalunya va donar el tret de sortida a l'Any Tàpies. Una iniciativa del departament de Cultura de la Generalitat que deixa enrere l'Any Alcía de Larrocha, dedicat a la pianista sarrianenca. De Sarrià al Farró, per recordar els pròxims 365 dies de l'any la vida i trajectòria del pintor farronenc (1923-2012), un dels més reconeguts i estimats del país. Un referent de modernitat i d'avantguarda a escala nacional i internacional.

"Tàpies viu. Viu Tàpies" és el lema escollit per a la commemoració, que vol potenciar la figura de l'artista i aprofundir en la seva obra i el seu pensament. Un acte d'inauguració que va comptar amb la presència del ministre de Cultura, Ernest Urtasun, l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, i la consellera de Cultura, Natàlia Garriga, a més de la família de Tàpies i del president de la Fundació Antoni Tàpies, Ferran Rodés, i de la seva directora, Imma Prieto, per qui aquest centenari significa "repensar Tàpies en tota la seva extensió i plenitud".

"Aquest any, Tàpies ens farà de guia", va dir Garriga. Collboni, per la seva banda, va considerar que la societat té el "deure" de celebrar els seus grans creadors, i Urtasun va apuntar que "cada pintura, escultura i dibuix són fragments d'un món complet" creat des de Catalunya. La Fundació Antoni Tàpies, escenari de l'estrena de l'Any Antoni Tàpies, impulsa des d'ara i fins al 13 de desembre del 2024 un programa d'exposicions, publicacions, activitats educatives, esdeveniments singulars i projectes de creació i de recerca.

El farronenc més il·lustre

Antoni Tàpies, de qui es conserva al carrer Saragossa número 57 l'edifici que va ser casa i estudi del pintor, tindrà aviat també una plaça al seu nom al Farró, l'actual plaça de la Torre. Tàpies, que va estudiar en moltes escoles (Col·legi de les Monges de Loreto, Escola Alemanya, Escola Pia Balmes, Liceu Pràctic, Institut Menéndez y Pelayo, i, de nou a l'Escola Pia) també té curiosament un lligam amb Sarrià, per tancar aquest traspàs de l'Any de Larrocha a l'Any Tàpies.

Jaume Clotet s'alça amb el Premi Josep Pla



EL JARDÍ

El periodista i escriptor sarrianenc Jaume Clotet ha guanyat el 56è Premi Josep Pla amb la novel·la *La Germandat de l'Àngel Caigut*, que arribarà a les llibreries el 7 de febrer. El guardó, dotat amb 10.000 euros, reconeix una història de thriller actual on els protagonistes són un monjo de Montserrat i una mosca d'esquadra i es posen en risc els fonaments de l'Església catòlica.

Clotet, que va rebre el premi en una gala celebrada el 6 de gener a l'Hotel Palace de Barcelona, en la tradicional vetllada literària del Premi Josep Pla de prosa en llengua catalana, va voler agrair a l'editorial Destino l'organització des del 1968 d'aquest certamen. "Suposo que avui m'he convertit en escriptor", va exclamar el sarrianenc en recollir el premi.

"Llegir és el millor que podem fer en aquest país"

"És un honor rebre aquest premi i animo a les noves generacions a llegir, perquè és el millor que podem fer en aquest país", va dir Clotet en un breu discurs d'agraïment on també va mostrar el convenciment que el Premi Josep Pla és un premi "molt estimat i esperat pel públic".

Clotet ha estat director general de Comunicació del Govern, subdirector de l'Agència Catalana de Notícies (ACN) i ha escrit en diversos mitjans del país, entre ells articles a El Jardí, i acumula premis literaris anteriors com el XX Premi Néstor Luján de novel·la història amb l'obra *El càtar proscrit*. És coautor de la novel·la *Lliures o morts* i del llibre de no-ficció *50 moments imprescindibles de la història de Catalunya*. ■

Claret Papiol rep un Premi Zirkòlica

JESÚS MESTRE

La històrica carpa del Circ Raluy va acollir la nit del 20 de desembre a la família del circ de Catalunya per fer el lliurament dels XIV Premis Zirkòlica. L'espectacle, conduït per una nombrosa troupe de pallasos reivindicatives i amanit amb actuacions, gags i números de circ de gran qualitat, va tenir el punt culminant amb el lliurament del Premi a la Trajectòria al palletero, actor i pedagog sarrianenc, Claret Papiol.

Claret, en el seu parlament, va reivindicar la cultura d'autor davant la cultura mediàtica. "La cultura d'autor és molt més que els pics d'audiència", va dir el palletero i actor, que va rebre el premi a tota una trajectòria per unanimitat del jurat, format per 30 professionals i especialistes del món del circ. "El nas vermell té molta força, molta força per sortir-se'n

de totes. El riure és llibertat", va manifestar en recollir el premi.

Amic d'infància de Tortell Poltrona

Antoni Maria Claret Papiol March (Sarrià, Barcelona, 1954), és un dels grans pallasos de les darreres dècades. Va iniciar la seva trajectòria fa gairebé 50 anys, en el Sarrià de mitjan dècada dels setanta, quan aquest barri era punta de llança de la renovació cultural i artística barcelonina al final del franquisme i durant la dubitativa entrada a la democràcia.

Claret, amic d'infància del també sarrianenc Jaume Mateu 'Tortell Poltrona', va participar en la creació de la mítica Gran Orquestra Veracruz, el 1974, i d'allà va sorgir Germans Poltrona, el grup de pallasos d'en Tortell i en Claret, amb el suport del Dr. Soler, fundat el 1976. D'aquí va néixer, el 1981, el Circ Cric. ■



Subscriu-t'hi!

30 € l'any: PDF

45 € l'any: PDF + PAPER

diarieljardi.cat/subscripcio

CURSOS D'INFORMÀTICA

Carrer Elisa, 8 - Telf. 93 415 08 18 - www.dpformacio.com

CURSOS A LA CARTA PER A TOTES LES EDATS

Aprenderà a utilitzar l'ordinador, el mòbil o la tablet. Word, Excel, Internet, correu electrònic, WhatsApp i molts cursos més... visita la nostra web

CURSOS AVANÇATS PER A TOTES LES EDATS

Curs de Photoshop nivell bàsic i avançat. Aprèn a crear videojocs amb GameMaker Studio.

Dissena la teva pàgina web amb html5, CSS, JavaScript php, Mysql

Cambridge Assessment English

Authorised Exam Centre

Anglès Oficial

Cursos per a universitaris - adults i nens (kids + 6)

Cursos per a empreses - Cursos intensius - Tots els nivells

Spanish and català - for Foreigners

CENTRE OFICIAL SOC - DP FORMACIÓ

www.dpformacio.com

c/ Elisa, 8 - Telf. 93 415 08 18

Un cas d'aporofòbia esdevé en un premi al Centre Cultural Sant Vicenç de Sarrià

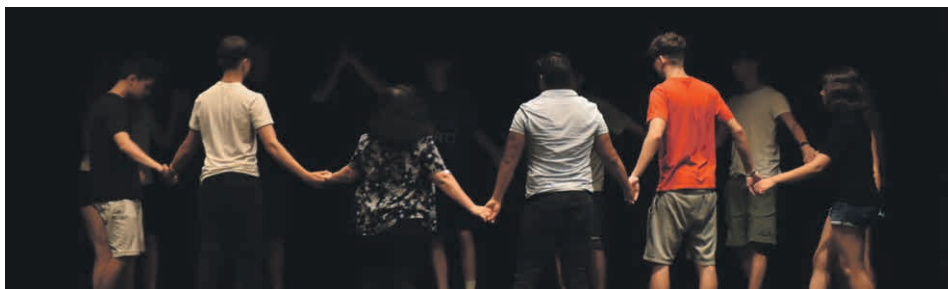
NATALIA PAREJO

L'any 2013, dues persones sense llar que dormien al caixer automàtic situat a la plaça de Sarrià van patir una agressió tipificada com a delictes d'odi per aporofòbia, quan dos estudiants els van donar per menjar unes galetes farcides amb pasta de dents. D'aquest atac en va sorgir un projecte d'associacionisme cultural que podia ser interpretat tant en sentit de protesta, com en sentit reivindicatiu: El Triangle Inclusiu.

Deu anys més tard, aquesta proposta va ser premiada el passat 12 de desembre en la 34a Gala dels Premis Ateneus que organitza la Federació d'Ateneus de Catalunya. L'activitat, que es fa al Centre Cultural Sant Vicenç de Sarrià, consisteix en ajuntar dalt l'escenari del Teatre

de Sarrià a joves adolescents de 14 i 15 anys amb persones adultes que es troben en risc d'exclusió social per causes molt variades, com poden ser persones sense llar, dones víctimes de violència de gènere, migrants, o persones amb problemes de salut mental.

Una oportunitat per acostar joves de famílies amb les necessitats cobertes i persones que viuen una vida amb circumstàncies molt diferents. Algunes de les entitats socials de Sarrià-Sant Gervasi que hi participen són el Centre Assís, el CRI Hort de la Vila-Sant Joan de Déu Serveis Socials o la Fundació Putxet, a més de la Comissió Espanyola d'Ajuda al Refugiat (CEAR) a Catalunya, la cooperativa Eduvic i CHM Salut Mental. També les escoles OAK House School i Jesuïte Sarrià-Sgnasi. ■

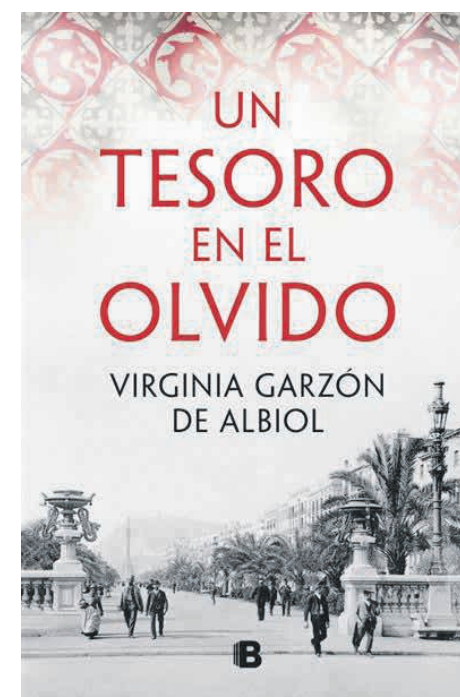


Hi ha tresors amagats a Galvany?

JESÚS MESTRE

No és fàcil trobar novel·les d'aventures, a l'estil de R. L. Stevenson, l'autor de L'illa del tresor. La primera novel·la de Virginia Garzón, Un tesoro en el olvido, publicada per Ediciones B-Penguin l'octubre d'enguany, vol seguir el camí obert per l'escriptor escocès i ens proposa una història que passa a Barcelona, sobretot a Galvany i entorn del mercat, barri on ella va néixer i que coneix molt bé.

Els principals protagonistes del relat són els paviments hidràulics modernistes. Virginia Garzón ens explica molts detalls de com es feien aquestes rajoles de ciment, que es fabricaven peça a peça, i que van ser molt populars entre finals del segle XIX i fins a mitjans del XX. Van tenir el seu moment d'esplendor en els anys del modernisme, ja que aquesta tècnica permet fer dissenys figuratius molt atrevits. A la novel·la es menciona a fabricants com M.C. Butsems, Orsola i sobretot Escofet, Fortuny i Cia, uns fabricants que van treballar molt per l'arquitecte Domènech i Montaner. Una altra empresa que descobreix el llibre és Mosaics Martí, de Manresa, que continuen fabricant aquestes rajoles. Unes rajoles amb imatges de dragons són les que donen les claus per descobrir el tresor, un autèntic tresor de



monedes d'or com marca la tradició dels llibres d'aventures.

Entre els personatges cal destacar als 'caçadors de rajoles hidràuliques', persones que estan atentes als enderrocs d'edificis antics, on els paviments estaven fets d'aquestes rajoles i intenten salvar-les de la seva destrucció. És la recuperació d'uns materials patrimonials que actualment tenen molt interès, i que caldria valorar més. A més, ens permeten mirar cap al terra que trepitgem amb admiració. No es tracta de descobrir la trama de la novel·la, de lectura fàcil i ben treballada per Virginia Garzón, però un dels escenaris claus de la novel·la és un indret molt conegut de Galvany, i molt estimat per El Jardí. Una novel·la recomanable per llegir durant les vacances de Nadal. ■

La Casa Delmiro Rivière

JAUME DE OLEZA

La Casa Delmiro Rivière està ubicada a la cruïlla dels carrers Reina Victòria i el carrer Modolell. Va ser promogut per Delmiro Rivière de Caralt, germà de Fernando Rivière de Caralt, industrial de filatures metàl·liques i col·leccionista d'art. L'edifici va ser construït l'any 1946 per l'arquitecte Bartomeu Llongueras Galí (1906-1994), és de planta rectangular i està construït a quatre vents amb un jardí perimetral. Guarda una certa similitud amb l'edifici veí del carrer Reina Victòria.

És de marcat estil Noucentista amb detalls extrets de l'arquitectura clàssica, com són els frontons i la curiosa entrada ubicada a la cantonada, projectada com un pòrtic cobert de planta semicircular. Un vestíbul exterior sustentat per unes columnes amb capitell jònic que suporten uns arcs de mig punt. Els capitells jònics es caracteritzen per les volutes en espiral, i en aquest cas estan ornamentats amb motius florals. La façana de la planta baixa disposa d'un especejament que marca unes línies horitzontals. Una

gran tribuna d'obra conforma la cantonada amb frontons clàssics a la primera planta. A la darrera planta apareixen uns balcons amb balustrades suportats per una única mènsula de pedra. La tribuna està rematada per un frontó en forma d'arc dividit per la meitat, cosa que des de l'antiguitat s'ha anomenat Frontó entretallat, ja que estava interromput al mig, per rebre un got, un bust o un altre motiu ornamental.

L'edifici es distingeix pel contrast de les façanes entre l'obra vista i la pedra, així com les retallades de pedra a les cantonades d'unió. Una altra característica que defineix la finca és el revestiment de pissarra negra de la planta àtic i sobreàtic. Una composició estètica que no només escurça l'alçada de l'edifici sinó que també fa com si fos la coberta. El caràcter senyorial és palès en aquesta obra que Llongueras li va voler donar. Aquest arquitecte fill del compositor Joan Llongueras, va ser autor del primer projecte el 1954 de l'Església de Sant Gregori Taumaturg,



coneguda com l'església rodona, que conseqüència de la monumentalitat i l'excés de cost, no es va arribar a realitzar. Anys després el 1993 l'arquitecte

Jordi Bonet i Armengol ho va modificar simplificant la construcció que podem veure avui dia. ■

JAUME DE OLEZA ÉS ARQUITECTE. CWORK

EL RELAT

Sense sentits

ELSA COROMINAS

Aquells dies de dol a les nits li costava agafar el son. Anava a dormir obsessionat amb els diferents missatges que rebia, sovint amb la millor de les intencions, però sense haver-ne mesurat correctament la repercussió o impacte que poden tenir en les persones que els reben. Frases poc encertades, desconnectades del dolor, imperatius inassolibles. Feia front a l'autocompassió amb aquell exercici crític i introspectiu en què l'anàlisi freda i severa dels missatges aliens li produïa una desafecció que l'ajudava a aconseguir la mínima serenor necessària per adormir-se.

Llavors va somniàr que queia en un bol gegant de nata muntada. D'entrada era una sensació gustosa de relaxament, com un deixar-se anar, però de seguida es començà a sentir malament, amb un ofec que li impedia respirar bé, un entelament dels ulls i una sensació creixent d'angoixa i de por.

Conforme queia pels seus camins blancs perdia la nitidesa del color del seu propi cos i començava a experimentar una sensació d'enlluernament amb visió borrosa, desconeguda. Intentant trobar un punt lluminós on aferrar la vista es perdia i de cop percebia que no tenia tacte, que la suau carícia cremosa se li havia congelat, sentia una gelor intensa per tot arreu, no notava res, ni a si mateix. Llavors es va centrar en la boca i va fer un bon glop de nata, movent ansiosament la llengua per degustar-la, però només sentia com un esclat líquid estrany, cap gust, cap textura ni als llavis ni al paladar. En la desesperació va mirar de treure el cap, a veure si sentia algun so, alguna música fora de l'entorn greixós, i s'impulsà cap amunt amb tota la seva força com



© Pedro Strukelj

quan s'intenta treure el cap d'una onada potent. Ho aconseguí penosament i tenia llavors la certesa que hi podria veure, que notaria el tacte de les seves mans agafant-se-les, que de cop les restes de nata que li quedaven a la comissura dels llavis tindrien aquell gust tan dolç i tan característic, però no: tot era pàl·lid, no notava res i no sentia cap so, cap decibel, cap ona acústica. Li quedava el recurs de poder notar alguna olor i començà a moure desesperadament les aletes del nas i tampoc, cap sensació olfactiva en buscar el propi alè amb les dues mans còncaves al voltant de la boca, ni bufant cap amunt, ni acostant el cap a l'aixella, ja desesperadament. La situació era tan anguniosa que es llançà al buit, al blanc, amb la idea de tornar a sentir el plaer inicial en caure al bol gegant de nata muntada.

I partint de la situació absurda de no tenir sentits, els anà recuperant a poc a poc en un crescendo lent, com tornar a néixer. Hi veia una mica i una mica més, l'olor i el gust de la nata l'anaven envaint, cantava i es podia escoltar i l'emoció el duia a tocar-se tot el cos, desaforat i eufòric en aquell retorn de l'ennuolat mental.

I aquest punt d'inflexió, el gir positiu en el sentit de les coses, li donà empenta i l'omplí de valor i optimisme. ■

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

Epistolaris

Gener és possiblement el mes que més cartes s'escriuen: infants d'arreu envien o porten en mà els seus desitjos als Reis d'Orient. Però, i la resta de l'any?

Hem llegit un assaig, **Breve ensayo sobre la carta**, de Laia Argüelles Folch (Temporal), que ens ha fet pensar en tot el que significa una carta i l'univers que l'envolta i ens hem dit: recomanem epistolaris!

Escribe si vendrás són les cartes que intercanvien Kornel Filipowicz i Wisława Szymborska (Las afueras) durant vint anys. De fet, són cartes, postals i notes que parlen de la seva relació i de la literatura, de l'amor, de la guerra, de la malaltia, de la societat... siguin quines siguin les circumstàncies que els tenen separats.

Cartes a la meva mare, de Sylvia Plath (Periscopi) és la correspondència que entre 1950 i 1963 la poeta i autora Sylvia Plath li fa arribar a la seva mare, per explicar-li com li van els estudis, quina gent coneix, les seves relacions, els dubtes sobre l'escriptura, el matrimoni, la maternitat... confidències a una mare que espera a l'altra banda.

Ells no saben res (Club Editor) són les cartes que Mercè Rodoreda escriu per demanar ajut per Obiols, el seu estimat, que està refugiat a la França ocupada. Comença amb les que li envia a Carles Riba, entre 1941 i 1942, i el llibre es completa amb contes que hi estan en relació directa i amb un assaig històric per situar-te en el marc.

Cartes d'amor de 0 a 10 és un llibre deliciós de Susie Morgentstern (Blackie Books), en còmic. L'Ernest té una vida avorridíssima fins que arriba a l'escola la Victòria: amor, bogeria, emoció. Qui no ha escrit o ha rebut una carta quan era a l'escola?

I és de justícia acabar amb els quatre volums, que suposen més de quatre mil pàgines, en un bonic estoig publicat per Acanalado: **Epistolario**, de Francesco Petrarca, traduït directament del llatí, amb tota la correspondència que va mantenir aquest humanista del segle XIV.

És una tria entre tants que prometem més entregues, perquè nosaltres som de l'equip de qui escriu cartes.

www.casausher.com


Quiromassatge
Susanna Costa

- Drenatge limfàtic
- Quiromassatge esportiu
- Reflexologia del peu
- Quiromassatge antiestrès i antiansietat
- Shiatsu
- Quiromassatge a partir dels 10 anys

**• PREUS ESPECIALS
PER ABONAMENTS
XECS REGAL**

Horari de dilluns a dissabte

www.quiromassatgesusannacosta.com

629 775 549 / c/Artesa de Segre, 4



El Jardí de les escoles

PARETS QUE ENS PARLEN

ELNA GELPÍ SEGURÓ I NADIA TORAL PERIS, ALUMNES DE 2N DE BATXILLERAT DE L'IE COSTA I LLOBERA, AMB EL SUPORT DEL PROFESSOR DE LLENGUA CASTELLANA I LITERATURA, JOSÉ ANTONIO TUR BONET

Els grafits són una expressió d'art urbà popular i característics de l'actualitat. S'anomena grafit a una manera de pintura o art visual de carrer que és generalment realitzada en superfícies àmplies d'espais urbans: parets, portes, murs, etc. I cobra forma quan algú escriu sobre una propietat privada sense permís, per tant, de forma il·legal. El grafit no es mou o es mostra dins de cercles intel·lectuals o privats d'art, sinó que es caracteritza per ser exposat de manera pública perquè tothom vegi el missatge que l'artista vol transmetre.

Nosaltres ens vam preguntar si a través dels grafits es pot esbrinar la ideologia política del barri on es troben. Per saber-ho, vam dur a terme una comparació entre dos barris diferents i a partir d'aquesta comparació, vam extreure les nostres conclusions. Observant el mapa de la nostra ciutat (Barcelona), vam triar el barri de Sarrià i el barri del Raval. Sarrià és considerat la zona alta de Barcelona on els que hi habiten tenen una major renda per càpita; i el barri del Raval, tot i que és el centre de la ciutat, és considerat la zona baixa de Barcelona i és molt menyspreat. Per aquestes raons vam pensar que si analitzàvem les parets d'aquests dos barris, trobaríem pintades molt diferents i, per tant, trobaríem resultats més rellevants.

Acabant el curs, fent ja les conclusions del nostre estudi vam veure que, tot i no trobar una clara ideologia dels barris a través dels grafits de les seves parets, sí que hi vam trobar moltes diferències d'estil, prestigi, discurs o missatge...

A Sarrià, vam observar que l'estil que es fonamenta en els carrers, són els "tags", en els quals normalment s'escriu el nom o pseudònim de la persona que el fa i majoritàriament són pintades on prima el significat polític literal, amb l'objectiu de marcar territori o deixar veure qui pinta les parets de la zona. També vam veure que, els grafits que hi abunden més són sobre el feminisme, l'independentisme, la hispanitat, els presos polítics i altres pensaments en contra del sistema com l'anarquisme o el comunisme.

En canvi, al Raval hi ha molta més varietat que al barri de Sarrià. Aquests grafits poden parlar de l'odi al sistema i la policia, la immigració i cultura estrangera, la pobresa, i la

reivindicació de l'art urbà com a temàtica dels mateixos grafits. A més a més, no només es diferenciaven en la complexitat o l'estil de la pintada, sinó que també vam concloure que el contingut del missatge era superior al significat literal de les formes que s'hi trobaven representades. Una altra observació és que, a diferència de Sarrià, al Raval abunda molt més l'art urbà, no només en els grafits, sinó també en què és una zona amb una certa estima per "el carrer". Això es deu al fet que, en ser una zona més pobra, la gran varietat i exposició artística, afavoreix a la imatge del barri i a les persones que hi viuen. ■



Un grafit al Raval.



Un grafit a Sarrià.

Ensenyament no reglat



KUMON, UN PETIT GRAN PAS EN LA SEVA MILLORA ACADÈMICA

Matemàtiques • Lectura • English

MATRÍCULA GRATIS

01/01/2024-29/02/2024

KUMON CONNECT

Aprèn avui per crear el demà



Kumon Barcelona - Sant Gervasi-Galvany • 636 038 857

La història natural de Sarrià i Sant Gervasi II. Pedres de ciutat

CRISTINA JUNYENT

Les estructures urbanes són el resultat de llargs processos. Les solucions arquitectòniques de les construccions humanes històricament han volgut fer més suportables les fluctuacions climàtiques; certament, amb els materials que el medi oferia. Tanmateix, des de l'etapa industrial han tendit a reduir-se les diferències i s'han homogeneïtzat les formes i els materials. La transformació ha dut al domini d'estructures fosques de pedra, formigó i acer. I el paviment compactat, s'impermeabilitza amb asfalt negre. Ben mirat, rere aquesta uniformització s'hi amaga un passat geològic; conèixer-lo és essencial per prevenir riscos, gestionar recursos, construir de manera segura, protegir el patrimoni i preservar l'entorn natural.

Barcelona ha crescut mirant al Mediterrani entre el Besòs i el Llobregat. S'estén sobre dues grans unitats: Collserola i el pla. Collserola s'integra en el sector central de la Serralada Litoral, entre la serra de Marina i el Garraf. Paral·lela a la costa en direcció NE-SO —com la depressió del Vallès i la serralada Prelitoral— mesura 17 km de llargària i 6 d'amplada. Abans conegut com a Puig de l'Àliga, el Tibidabo (512 m) és el seu punt més alt.

Les roques que formen Collserola es van originar quasi exclusivament a l'edat paleozoica, ara fa entre 500 i 300 milions d'anys (Ma). Com en la primera meitat d'aquest període, la zona estava ocupada per mar, es van acumular sediments marins; en la segona, en xocar la placa eurasiàtica i l'africana, la pressió va transformar les roques sedimentàries en pissarres i gresos; i per intrusió de magma es van originar granits.

Les roques més antigues es poden trobar en zones elevades de Barcelona fora del nucli urbà, Vallvidrera o Santa Creu d'Olorda.

La serra va adquirir l'estructura ara fa uns 60 Ma, quan l'orogènia alpina va alçar cadenes com els Pirineus, els Alps o l'Himàlaia, també la Serralada Litoral Catalana i, per tant, Collserola. A partir que una serra es forma es veu sotmesa a l'acció de l'erosió, cosa que fa que lloms, llocs i materials detrítics de roques trencades sedimentin contínuament a les zones més deprimides, com ara valls i torrents.

Alineats amb la serra, i compartint origen, hi ha set turons englobats dins de la ciutat: la Peira, la Rovira, el Carmel, la Creueta del Coll, el Putxet, Monterols i Modolell. Mirant la diferenciació entre Collserola i els turons, és fàcil entendre que es troben separats per un solc del terreny; una falla tectònica que facilita el pas entre les poblacions del Baix Llobregat i les del Nord de Barcelona. L'antiga carretera d'Esplugues, que segueix pel passeig de la Bonanova i de Sant Gervasi cap a Horta, correspon a l'antiga carretera de

Cornellà a Fogars de Tordera, al Montseny. Estalviava als viatgers d'entrar a la ciutat situada al pla.

Sarrià es troba entre les corbes de nivell 100 i 200 m, a la falda de Collserola, en un relleu accidentat com fa palès el nom que van donar al carrer de Ja-hi-som, a mitja altura entre la carretera de les Aigües i el Coll de Vallvidrera, en la drecera fins al funicular. Tanmateix, s'hi feien bons conreus, com fan palès les comunitats religioses establertes pel territori.

El Pla de Barcelona mesura uns 5 km d'amplada i 11 km de longitud; i ocupa 102,16 km² de superfície, suaument inclinada cap a mar. Comença a la rodalia de Sant Feliu de Llobregat i arriba fins a Badalona. Està solcat per un sistema de falles esglaonades que descendeixen en direcció a l'actual línia de costa. Antigues com les roques de Collserola, fa entre 25 i 2 Ma sobre elles s'hi van depositar sediments marins. A Montjuïc o el Mont Tàber aflora abundant registre fòssil marí i botànic, a més de lloms, gresos i margues. Les pedreres de Montjuïc mostren la importància dels materials de construcció, que



© Laila Melero

connecten la història geològica de la muntanya fa milions d'anys fins a la construcció de la ciutat al llarg dels segles, des de temps ibers fins al final de les explotacions el 1957.

Una part desconeguda d'aquesta història es troba palesa a moltes façanes del districte. Si ens hi fixem s'hi poden veure restes fòssils tallades en preparar la roca per la construcció. A General Mitre 42, on hi ha els cines, es poden trobar pues de garota, nummulits i algues de l'eocè, de fa entre 55 i 35 Ma. Al convent dels caputxins, nummulits de la mateixa època. Al carrer Lincoln, 27, garotes de fa entre 25 i 5 Ma i mol·luscs de fa 130 i 100 Ma; aquests darrers, també al carrer Manuel Girona, 66. Però n'hi ha molts més; només cal educar l'ull per a veure restes de petxines, ostres, caragols o crancs, companys quotidians a les façanes. ■



Fotos: © Javier Sardà

■ lluís bragulat ■ can lluis des de 1971

- xarcuteria
- formatges
- embotits d'elaboració pròpia



C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: [f](#) [t](#) www.facebook.com/canlluis.bragulat

L'alzina surera, l'arbre més mediterrani



M. JOSEP TORT

L'alzina surera és l'arbre més emblemàtic de la conca mediterrània i constitueix un símbol d'identitat del paisatge. Els troncs pelats de les sureres evocuen quelcom transcendent. Des de temps immemorials, ha estat objecte de veneració com arbre sagrat i ha escrit una gran part de la història de la Mediterrània. La seva capacitat d'adaptació al foc i al clima extrem l'ha convertit en símbol de força i resistència, i el seu impacte sobre l'economia i la cultura ha estat majúscul.

L'alzina surera (Quercus súber)

L'alzina surera, també anomenada suro, és un arbre de mida mitjana amb fulles semipersistents, capçada esclerissada i una inconfusible escorça grisencsa molt gruixuda, lleugera rugosa esponjosa i impermeable, de la qual s'extreu el suro. És una de les espècies més valuoses de la Mediterrània, ja que ha produït sengles beneficis derivats de l'explotació del suro.

Forma boscos anomenats suredes a la terra baixa mediterrània, especialment al litoral, entre les penínsules Ibèrica, Itàlica i el nord d'Àfrica. En alguns punts isolats a Califòrnia, Xile, Austràlia i Sud-àfrica també se'n troben.

La sureda constitueix el bosc més genuïnament mediterrani de tots els

existents. Són boscos únics a tot el món. Ocupen 2,5 milions d'hectàrees concentrades a la conca mediterrània occidental, la meitat de les quals són a Portugal. Viuen sobre terrenys silicis assolellats no gaire freds i, conviuen sovint amb altres espècies com les alzines, els castanyers o els pins. A causa de l'extracció comercial del suro la majoria de les suredes han perdut el sotabosc primitiu. A Catalunya hi ha 39 milions d'alzines sureres. La majoria estan concentrades a les comarques gironines on representen el 45% de la superfície arbrada del Baix Empordà.

L'any 2011 a Portugal, per votació parlamentària, es va declarar l'alzina surera, l'arbre nacional del país.

Les sureres i el foc

A causa de les condicions climàtiques de la conca mediterrània, caracteritzada per períodes molt eixuts i calorosos, els incendis forestals han estat molt freqüents. Aquest fet ha determinat l'adaptació de moltes espècies al foc. Són les anomenades espècies piròfiles que resisteixen el foc i són afavorides pels incendis, de tal manera que no tenen competidors. L'escorça gruixuda del suro constitueix un aïllant tèrmic extraordinari i la seva escassa inflamabilitat protegeix l'arbre del foc. Després d'un incendi, l'arbre calcinat i

ennegrit, rebrota fàcilment i, en pocs anys és capaç de restituir totalment la capçada.

Aprofitament de les sureres

L'alzina surera ha tingut un gran impacte en la cultura mediterrània. Des de temps immemorials les alzines sureres s'exploten per extreure'n l'apreciat suro per fer soles de calçat, suradors de xarxes, taps, ruscs d'abelles, etc. i, també, la seva preuada fusta, durable i resistent a l'aigua salada, ha estat utilitzada en la construcció naval.

L'extracció del suro s'inicia en arbres que tenen uns vint-i-cinc anys. La primera pela (el pelagrí), és de mala qualitat i es desestima i les successives es fan entre els 5 i els 10 anys. Les panes de suro s'apilen sota pressió i es deixen reposar a l'aire lliure fins que perdin aigua. Després es bullen per desguitar-les i guanyar flexibilitat.

A partir del segle XVII, l'ús massiu del tap de suro per embotellar begudes alcohòliques s'intensifica i, més tard, s'estén la indústria del triturat i aglomerat per a fer revestiments i paviments. Actualment, la seva explotació és insuficient per a satisfer la demanda mundial de suro.

Ara bé, l'alzina surera es troba a hores d'ara amenaçada per diferents factors: el canvi climàtic, l'especulació

urbanística, la tala il·legal i la malaltia de la seca causada per un fong, etc. Un conjunt d'amenaques difícils d'aturar.

Alzines sureres destacables als jardins del districte

Al Parc públic del **Turó de Monterols**, entrant pel carrer Ferran Valls i Taverner, arribem en una petita plaça presidida per una alzina surera catalogada com a arbre d'interès local. Un bonic exemplar que té un perímetre de tronc d'1,78 m i se li atribueixen cent anys de vida.

L'alzina surera de **can Tusquets a Vallvidrera** ha estat una troballa recent i inesperada.

Al capdamunt del carrer Vitòria a Vallvidrera, s'albira, per sobre el mur de tancament de la torre de can Tusquets, la capçada imponent d'una alzina surera impressionant. Una joia arbòria que els seus propietaris han estimat i protegit amb molta cura.

L'alzina té un destacable perímetre de 3,20 m. La casa es va construir l'any 1904, fet que indica, que molt probablement, l'alzina té més de cents anys. ■



CONEIXEM ELS OCELLS

Mosquiter comú



ENRIC CAPDEVILA

El mosquiter és un ocell insectívor de la família dels sílvids, emparentat amb els tallarols i els bruels. És una espècie que acostuma a aparèixer sempre que es fa observació d'ocells, el problema és que hi ha diverses espècies de mosqueters i costa molt distingir-les. A l'hivern, el més habitual a la costa i a Barcelona és el mosquiter comú (*Phylloscopus collybita*), ja que n'arriben nombrosos exemplars del nord d'Europa per hivernar; a l'estiu, fa una migració altitudinal per anar a criar a la muntanya, aleshores el més abundant és el mosquiter pàl·lid (*Phylloscopus bonelli*). Hi ha més espècies de mosqueters, però són menys comunes: de passa (*P. trochilus*), xiulaira (*P. sibilatrix*) i ibèric (*P. ibericus*).

El mosquiter comú és un ocell petit i arrodonit que fa de 10 a 12 cm de llarg. Té una coloració marró clar a la part de dalt, grogosa en els flancs i blanquinosa per sota; destaca una línia superciliar blanquinosa, una línia ocular que travessa l'ull, amb un anell ocular blanc que contrasta amb la galta fosca. Té les potes fosques.

El mosquiter comú té el bec fi i la gola i les parts inferiors grogues, mentre que el pàl·lid les té blanquinoses i té el carpó verd brillant. Una manera de distingir els mosqueters és també amb la proporció entre les ales primàries i terciàries, però això requereix més experiència. En el comú, les primàries són la meitat de les terciàries, i en el pàl·lid, està més igualat, i les terciàries tenen una vora blanca grogosa.

El mosquiter comú és identificable pel seu cant, un repetit 'xifxaf', per això en anglès s'anomena common chiffchaff. Ara bé, quan a la tardor arriben els migrants, alguns anys es detecten exemplars amb reclams molt diferents; l'explicació més versemblant és que són exemplars joves, nascuts en una temporada de reproducció tardana, que encara no tenen el cant madur i les vocalitzacions estan poc desenvolupades.

El niu és una estructura coberta amb entrada lateral, prop de terra, fet amb fulles, molsa, herba o branquetes. El mosquiter no caça al vol, sinó que es mou activament per les branques d'arbres i arbustos i cerca amb avidesa petits insectes. No deixa cap branqueta sense explorar abans de passar a un altre arbre proper.

Dita: Pel gener, els ocells al joquiner. ■

Blasi

XOCOLATERS 1877 ARTESANS
Barcelona

XOCOLATES · BOMBONS · TORRONS · COQUES DE XOCOLATA DE SANT JOAN · MONES DE PASQUA
CREMES I SOLUBLES DE CACAU · PASTA DE CACAU 100% D'ORÍGENS
PRODUCTES (sense gluten, sense sucre, sense lactosa, sense soja i aptes per a vegans)



Que l'inici d'aquest 2024 sigui un any ple
de gratitud, afecte, delicadesa
i sobretot gaudir dels petits detalls.

Bombons Blasi us desitja a tots un dolç 2024.

Troba'ns a la nostra botiga online: www.blasibcn.cat

C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79 - info@blasibcn.cat

HORARI BOTIGA: de dilluns a divendres de 10:00 a 18:00 h (no tanquem al migdia) - Dissabte de 10:00 a 13:30 h

REMEIS I CUINA DE CONVENT

Alguns bolets són antibiòtics



FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA

En aquest article us vull parlar sobre les propietats gastro-nòmiques i remeieres d'alguns bolets. Sabem que els fongs, o bolets, per

a desenvolupar-se necessiten un peculiar nivell d'humitat i d'escalfor. Generalment, els solem trobar de manera força abundosa en la brossa del bosc al cap de tres setmanes d'haver plogut.

D'entre les nombroses varietats de fongs que hi ha si, per exemple, ens fixem amb la pebrassa o pebràs (llat., *Lactarius piperatus*), hem de remarcar que és el més comú en els alzinars, rouredes i boscos obacs d'arreu de casa nostra. És un bolet blanc de gust una mica picant, essent particularment deliciós fet a la brasa al caliu de branques de bruc. El pebràs és un dels bolets més primerencs que es comença a trobar en les darreres setmanes de l'estiu i des de molt antic s'ha usat en la medicina popular i monàstica com antibiòtic natural. També, recentment, s'ha demostrat l'eficàcia del pebràs quan s'aplica en els casos d'inflamació de les vies urinàries.

Tanmateix, un dels bolets més populars i estimats en la nostra gastronomia és el rovelló o pinetell (llat., *Lactarius deliciosus*), un fong de color ataronjat que ja era molt apreciat pels antics romans que en degustaven en els àpats, anomenats convivium. El seu nom, "rovelló", prové del fet de quan es tallen amb el coltell el bolet segrega un suc de color ataronjat que recorda molt el color oxidat del rovellat. El rovelló sol néixer en boscos mixtos, especialment de pi i matolls, i acostuma a defugir els terrenys amb un excés d'aigua. Aquest bolet té un perfum boscà molt suau i la seva carnositat



és dolça, compacta, densa. Es tracta d'un fong molt ric en l'aportació de minerals, i estudis recents de caràcter científic han assenyalat que és molt apte per a reduir els nivells de colesterol.

Cal recordar que el rovelló es veu molt afectat pels processos creixents i decreixents de la lluna i, força sovint, se sol trobar corcat. En canvi, els rossinyols (llat., *Cantharellus cibarius*) i les trompetes (llat., *Craterellus cornucopioides*) tenen la particularitat de no corcar-se i de ser uns bolets que poden ser collits encara amb òptimes condicions força dies després de la seva naixença, essent molt aptes per a confitar-los amb sal i, sobretot, molt adients per ser assecats al sol per tal de poder-los incorporar en els guisats de carn o, també, per adobar la pasta. A l'article vinent us parlaré, si Déu vol, del conreu i propietats dels alls. ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

L'apatia en persones amb Alzheimer

PAU COBACHO

L'Alzheimer, una malaltia complexa, revela una realitat que va més enllà de la pèrdua de memòria. Ens endinsarem en la relació entre aquesta malaltia neurodegenerativa i l'apatia, un aspecte que, malgrat passar sovint desapercebut, té un impacte considerable en la vida dels afectats.

L'apatia en l'Alzheimer no es tradueix simplement com una manca d'interès; representa una desconexió emocional profunda. Això significa una falta d'iniciativa, motivació i interès en les activitats diàries. Comprendre com aquest fenomen afecta les persones amb Alzheimer és crucial per proporcionar suport i millorar la qualitat de vida. En l'àmbit social, l'apatia es manifesta com una retirada progressiva. La desconexió emocional pot portar a una manca de comunicació i participació en les activitats socials, creant un sentiment d'aïllament. A més, la falta d'iniciativa es tradueix en un declivi funcional, convertint tasques quotidianes en desafiaments insuperables i augmentant la dependència, impactant negativament la qualitat de vida dels afectats.

Els cuidadors, enfrontant-se a aquesta realitat complexa, experimenten una càrrega emocional significativa. La gestió de la desconexió emocional del pacient pot ser esgotadora, generant sentiments de tristesa. Aquesta realitat requereix una comprensió profunda i una paciència constant per abordar les necessitats dels afectats i protegir el benestar emocional dels cuidadors.

Requereix empatia i perseverança

Per abordar l'apatia en l'Alzheimer, és essencial adoptar una aproximació multidimensional. Introduir activitats que desafïin les



habilitats cognitives pot contrarestar l'apatia. Jocs, converses estimulants i altres iniciatives que estimulen la ment són crucials per mantenir una connexió amb el món que envolta els pacients. Crear un entorn ric, tant físic com social, és clau per fomentar la participació. Interaccions amb altres persones i un entorn estimulant poden despertar l'interès i la motivació dels pacients, generant una resposta més activa davant la vida quotidiana que, de manera gradual, esdevé més desafidora.

A més, tant els pacients com els cuidadors necessiten suport emocional constant. La creació de grups de suport, teràpia ocupacional i l'accés a recursos comunitaris són essencials per afrontar els desafiaments emocionals associats amb l'apatia. Aquest suport no només beneficia els pacients, sinó que també ajuda els cuidadors a gestionar millor les càrregues emocionals que acompanyen el procés de cuidar d'algú amb Alzheimer.

En conclusió, entendre l'apatia en l'Alzheimer requereix empatia i perseverança. És crucial reconèixer la complexitat d'aquest aspecte de l'Alzheimer per millorar la qualitat de vida dels afectats i proporcionar un suport adequat als seus cuidadors. La paciència, la comprensió i la innovació en aquesta àrea són elements clau per abordar l'apatia i construir un camí cap a una vida més plena i significativa per a aquells que viuen amb aquesta malaltia neurodegenerativa. ■

MODA

PASTISSERIA

ART I ANTIGUITATS

ESCANEJA'M



BCN SURF SHOP



OUTLET BCN SURF

C/ BALMES 310

Mil Fulls
Antonio Bernal Orta

www.milfulls.org
segueix-nos! @milfulls_calaf
Calaf, 33 baixos
08021 Barcelona
Tel. 936 762 807
Tel mòbil 699 47 85 69
milfulls@hotmail.com



AnnaRosich
Art i antiguitats

Comprem i venem

ANTIGUITATS
PLATA, JOIERIA, RELLOTGES
COL·LECCIONISME
CÀMERES I FOTOGRAFIA
IMATGES RELIGIOSES
PLOMES I ESCRIVANIA
DECORACIÓ VINTAGE
PAPER ANTIC
DISCS DE VINIL
JOGUINES I NINES
PORCELLANA I CRISTALL

Tel. 609 388 557

Guia de comerços i empreses dels barris de Sarrià i Sant Gervasi

PUBLICITAT: josepm@diarieljardi.cat / 606 083 371

ANTICUARI

VACIANDO PISO?

COMPRO ANTIGUO:
Ropa, bisutería, plumas, discos (rock), juguetes, relojes de pulsera y bolsillo, instrumentos musicales, cubiertos/ bandejas/candelabros, figuras religiosas, pintura, militaria, y coleccionismo, etc.

T.653.532.375

ANTICUARI

ANTE FALLECIMIENTO DE UN FAMILIAR: † R.I.P. GESTIÓN †

Nos ocupamos por Ud. de venderle todo lo heredado: coche, piso, antigüedades, joyas, plata, arte, etc. evitándole preocupaciones.

675.123.790
Instagram: [rip_gestion](#)

FERRETERIA

Keerl  **Cadena88**
ferreterías

Ferreteria Keerl

c/ Marià Cubí 42
08006 Barcelona
93 237 32 25
fkeerl@fkeerl.com
www.cadena88.com/keerl

RESTAURACIÓ

EL PASTISSER

Menjars casolans
També per emportar

c/ Maria Auxiliadora, 21
08017 Barcelona
Tel. 93 204 75 01

ALIMENTACIÓ

PASTES ARTESANES ELIO COSTANZO

Pastes italianes fresques del nostre obrador

c/ Teodora Lamadrid, 52-60
(al costat Pg. Sant Gervasi)
Telèfon: 640 366 455 — 934 182 295
Horari: Dijous i divendres de 9.30 a 14 h,
i de 17 a 20 h | Dissabtes 9.30 a 14h

ASSEGURANCES

ASSEGURANCES MATMEU

 **Dte. 15%** 

C/ MANDRI 62 BCN
687 54 14 50
www.matmeu.es

FARMÀCIA



FARMÀCIA CABANAS
muntaner 476 - Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanass
93 201 03 89

COSTURA

Patry

ARRAMJAMENTS
I TRANSFORMACIÓ DE TOT TIPUS
DE PECES DE VESTIR.
CONFECCIÓ A MIDA.

 646 835 243  Patry Roastand
C. Rector Ubach, 21 - Local 6 - 08021 Barcelona

ALIMENTACIÓ

■ lluis bragulat ■
can lluis des de 1971

xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia
"50 anys junts"

c/ Pàdua, 105
08006 Barcelona
Tel. 93 212 54 48
canlluis@xarcuteriabragulat.es

PSICOLOGIA

CONSULTORI ESPECIALITZAT
EN PSICOLOGIA I PSIQUIATRIA
Dra. Pilar de Azpiazu

Brusi 39, entresol 3a
Atenció telefònica: dilluns,
dimecres i dijous de 16 a 20 h
Tel.: 93 209 67 59
pujol.azpiazu@gmail.com
Per a urgències: 649 852 132
Visites concertades

CONSTRUCCIÓ

PARQUETS NATURALES

c/ de Sant Eusebi, 49
(cantonada c/ Brusi, 21)
Telèfon: 661 648 868
email: grovira@saneusebio.com
PARQUETS, LAMINATS, POLITS,
CORTINES, CATIFES I MOQUETES
www.parquetsnaturales.com
  segueix-nos!

FARMÀCIA



FARMÀCIA PALLARÉS
DES DE 1989

Via Augusta, 189, 08021 BCN
Tel. 93 209 27 63
Mòbil 646 59 28 50
info@farmaciapallares.es
  Segueix-nos!
De dilluns a dissabte de 9 a 22 h

BOMBONERIA

Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS
Barcelona

Fabricació ARTESANA i FAMILIAR

c. Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - tel. 93 415 52 79
www.blasibcn.cat

RELOTGES I JOIES

WATCHES & DIAMONDS
COMPRA I VENDA DE RELLOTGES I JOIES

Tel. 932095525
WhatsApp 609723858

C/ Santaló, 26
08021 Barcelona

De dilluns a divendres de 10:30h a 14:00h
(tardes 17:00h - 20:00h)
www.watchesdiamondsbcn.com

DROGUERIA

DROGUERIA ROVIRA
ANTIGA DROGUERIA GALVANY · DES DE 1910

ON L'ARTESANIA DEL PASSAT
ES RECONCILIA AMB
LA INNOVACIÓ DEL PRESENT



c/ Madrazo, 127 - 93 200 95 29
www.drogueriarovira.com
Spanish member of American Chamber of Commerce



McDonald's obre el primer restaurant a Sarrià-Sant Gervasi



Com un regal de Nadal. Centenars de persones fent cua al carrer a les onze del matí d'un dijous per aconseguir una hamburguesa. És el que es va viure el passat 21 de desembre a la cantonada de la ronda General Mitre amb el carrer Sant Gervasi de Cassoles, a la Bonanova. McDonald's ha arribat per primer cop a Sarrià-Sant Gervasi i ho ha fet 41 anys després d'aterrar a Barcelona. Fins ara, la multinacional nord-americana de menjar ràpid més famosa del món havia obert locals a tots els districtes de la ciutat, excepte en un, aquest des d'on ens llegiu. D'aquest districte, també és nascut l'empresari barceloní Jaime Ferrer-Calbetó, franquiciat de la companyia: "Per mi, que soc del barri, obrir el primer McDonald's en aquesta cantonada és un orgull".

El primer restaurant de McDonald's a Sarrià-Sant Gervasi té un aforament de 100 persones distribuït en 428 m², repartits en dues planes. Es tracta d'un local domotitzat, tant a la sala com a la cuina, i que compta amb un quiosc digital, carregadors de mòbil a cada taula, i un espai McCafè amb diferents opcions de cafè i productes dolços i salats a qualsevol hora del dia, a banda del servei habitual de fer àpats a taula i del McDelivery, el repartiment a domicili, que per la seva ubicació geogràfica donarà cobertura a Sarrià-Sant Gervasi, la zona de Pedralbes i el nord del districte de Gràcia.

OBERT DE DILLUNS A DIUMENGE.

"El barri es va activant amb cada vegada més comerços, i nosaltres volem ser-ne un més", explica Ferrer-Calbetó, que en aquesta aventura està rodejat de gent de la ciutat i remarca que donaran feina a 35 persones, en diferents torns. Amb gairebé el 100% del producte nacional, amb carn procedent de Galícia, Astúries, Cantàbria i una part d'Extremadura, i el pollastre criat a Toledo, les hamburgueses de McDonald's estan desossades manualment, picades... i a la planxa!



McDonald's ja és al barri!

**EL NOU MCDONALD'S DE LA RONDA GENERAL MITRE 169 OBRE DE DILLUNS A DIVENDRES DE 10 A 00 H,
I ELS CAPS DE SETMANA DE 10 A 01.30 H DE LA MATINADA.**